ରବୀନ୍ଦ୍ର ସଂଗୀତ

କବୀନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗୀତ

(ଲେଖକ :- କବୀନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟବାଦୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀ)

ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ଥାନ :-

ବିଶ୍ୱନାଥ ପୁସ୍ତକାଳୟ
ବସ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଡ,
ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)

ମୂଲ୍ୟ : ଟ ୧-୭୫ ପ.

ମୁଖବନ୍ଧ

ସ୍ୱର୍ଗତ କବୀନ୍ଦ୍ର ସତ୍ୟବାଦୀ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କର 'କବୀନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗୀତ' ସଙ୍କଳନର ମୁଖବନ୍ଧ ଲେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ପରମ ଆପ୍ୟାୟିତ ହେଲି । ତେଣୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକ୍ରମେ ତାଙ୍କ ଜୀବନାଦର୍ଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଞ୍ଚିତ ଆଭାସ ନ ଦେଲେ ଆଲୋଚନା ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିବା ଭୟରେ ଅବତାରଣା କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲି ।

ଏ କବୀନ୍ଦ୍ର ସମ୍ଭବତଃ ୧୮୯୭ ମସୀହାରେ ଘୁମୁସର ଭଞ୍ଜନଗର ନିକଟସ୍ଥ ନୂଆଗାଁରେ ଜଣେ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ନୈଷ୍ଠିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତା ଓ ପିତାମହଗଣ ପରମ ବୈଷ୍ଣବ, ଧନବାନ୍ ତଥା ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲେ । ଉକ୍ତ ପାରିବାରିକ ପ୍ରଭାବ କବୀନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବାଲ୍ୟଜୀବନକୁ ବହୁଳାଂଶରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନରେ ସେ ଥିଲେ ଅତି ଉତ୍ତମ ଲୋକ — ସାଧୁ, ସଚ୍ଚୋଟ ତଥା ଅମାୟିକ । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ପୁରୁଷ, ଏବଂ ସେ ଥିଲେ ବାସ୍ତବିକ୍ ସତ୍ୟବାଦୀ । ଧନପ୍ରତି ତାଙ୍କର ମୋହ ନ ଥିଲା କହିଲେ ଚଳେ । ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ, କବି ତଥା ଗୁଣଗ୍ରାହକ । ଧନ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଗୁଣକୁ ଅତି ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ଦେଉ-ଥିଲେ । ଭଗବତ୍ ପ୍ରେମରେ ଉଦ୍‌ବୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଗ୍ରାମାନ୍ତର ହୋଇଥିଲେ ଦର୍ଶନ ଧରି । ପରବର୍ତ୍ତୀ କର୍ମମୟ ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ସେ ଆର୍ଥିକ ଅସ୍ୱଚ୍ଛଳତାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେହେଁ ଅର୍ଥର ମୋହଜାଲ ତାଙ୍କୁ ଆବଦ୍ଧ କରିପାରି ନ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନିଜ ଭାଷାରେ କହିଲେ :—

"ସତ୍ୟ ମୋର ବୋଲ
ମିଥ୍ୟାଭାଷଣ କୁହ ନା ଏଣିକେ ।"

ଏବଂ

"ଝିଅ ଝିଅ ନ ଦାଉ ଝୁଲାଉ ଗାଲ
ଦୁନିଆ ନ ନାନିଆଁ ପିଲା ...
ଦଣ୍ଡଲଗ ଛୁରି ସୁଖ ପୁରୁଷ
ନ ଜମେଷ ନେଶା ...... ।"

ସେ ଥିଲେ ସଙ୍ଗୀତର ପୁଣି ରସିକ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବୋଧ ଓ ଜୀବନ ଉପଭୋଗ କଳ୍ପନା ନିରୋଳେ ନିଚ୍ଛଳରେ ହିଁ ତାହା ଅତି ଉଚ୍ଚକୋଟିର ଥିଲା । ସାଢ଼େ ଛ ଫୁଟ ବଳିଷ୍ଠ ଦୀର୍ଘ କଳେବର, ଆଜାନୁଲମ୍ବିତ ବାହୁଦେଶ, ଦୀର୍ଘ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ମଧ୍ୟ-ସୀମନ୍ତସ୍ଥିତ କୁଞ୍ଚିତ କେଶପାଶ ସହିତ ମନୋହାରୀ ଭକ୍ତ - ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ସୁଲଭ ଧୋତି ଓ ପାର୍ଶ୍ୱକଟା ଲମ୍ବା କୁର୍ତ୍ତା ବାସ୍ତବିକ୍ ଅତି ଆକର୍ଷଣୀୟ । ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଅମୂଲ୍ୟ ସମୟ ପ୍ରତିଭାର ଉନ୍ମେଷ ରାଜ ଦରବାରରେ ଅତିବାହିତ ହୋଇଥିଲା । ବିଶେଷତଃ, ସେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି ନିଜର ରସିକତାରେ ସେ ରାଜା ତଥା ତାଙ୍କ ପାରିଷଦବର୍ଗଙ୍କୁ ଅତି ଆପଣାର କରିନିଅନ୍ତି । ସଙ୍ଗୀତ ଆସରରେ ବସିଗଲେ ଦିନକୁଦିନ ଧରି ସେ ଭୋକ ଶୋଷ ଏବଂ ଦରବାର ସଂସାର ପାଶୋରି ଯାଆନ୍ତି । ଏହିପରି ସଙ୍ଗୀତ ବାଦନ ଓ ଗାୟନରେ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଧରାକୋଟ ରାଜାସାହେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 'କବୀନ୍ଦ୍ର' ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ସାଂସାରିକ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟି ସେ ଏତେ ଦୃଢ଼ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଥିଲେ ଯେ, ବହୁ ଅଭାବ ଭିତରେ ପଡ଼ି ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଉଲିକୋଟ

ରାଜବାହାଦୁରଙ୍କର ସ୍ୱତଃ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଦାନରେ ଯଶପ୍ରାର୍ଥୀ ନ ହୋଇ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବହୁ ଘନିଷ୍ଠବନ୍ଧୁଙ୍କ ଠାରୁ କଟୁମନ୍ତବ୍ୟ ଶୁଣିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତାଙ୍କର ଶେଷ ଜୀବନ ଆସିକା ବାଳିକା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପଦରମାରେ ସଂଗୀତ ଶିକ୍ଷକରୂପେ କଟିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଜ୍ୱର ବେଗରେ ଅଶାନ୍ତ ହୋଇ ୧୯୬୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସ ୨୩ ତାରିଖରେ କବିଙ୍କର କର୍ମମୟ ଜୀବନର ହଠାତ୍ ଅବସାନ ଘଟିଲା ।

ଏତଦ୍ ପୂର୍ବରୁ କବିଙ୍କ ଜୀବଦ୍ଦଶାରେ 'ବୀଣା' ନାମକ ଏକ ସଂଗୀତ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସେ ବୟସରେ ପ୍ରାଚୀନ ହେଲେହେଁ ପ୍ରତିଭାରେ ଥିଲେ ଅର୍ବାଚୀନ । ଭକ୍ତିମୂଳକ କବିତା ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଧୁନିକ ସିନେମା ସଂଗୀତ, ଶିଶୁସଂଗୀତ ତଥା ତୂର୍ଯ୍ୟନାଦ ସୃଷ୍ଟି ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ ସଂଗୀତର ସେ ରଚୟିତା । 'ବୀଣା'ର ବହୁ ସଂଗୀତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଜନାଦୃତ ଲାଭ କରିଥିବା ଜଣାଯାଏ । ଏ ସବୁ ଭିତରେ କବିଙ୍କର ଆଧୁନିକ ଯୁଗପ୍ରୀତି ସମ୍ମାନ ବୋଧ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏପରିକି ସାମ୍ୟବାଦର ସ୍ୱର ତଥା ବିପ୍ଳବର ବାଣୀ ମଧ୍ୟ ବାଦ ପଡ଼ିନି । ସଙ୍କଳିତ ସଙ୍କଳନଟି ତାଙ୍କର ରଚିତ ବହୁସଂଗୀତ ମଧ୍ୟରୁ କେତୋଟିର ସମାହାର ମାତ୍ର । କବିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁବାର୍ଷିକୀ ଉପଲକ୍ଷେ କବିଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ ଶ୍ରୀମତୀ ରମାଦେବୀ ଏବଂ ଭଣେଜା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶିଶିର କୁମାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପ୍ରୟତ୍ନ ବିମଣ୍ଡିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ମାତ୍ର ୮୦ଟି ସଂଗୀତ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଛି । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ ବହୁ ଅପ୍ରକାଶିତ କବିତା ଅପହଞ୍ଚିରେ ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ପଡ଼ିରହିଛି । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତାହା କ୍ରମଶଃ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରେ ।

ସଞ୍ଚିତ 'ଝଙ୍କାର ସଙ୍ଗୀତ' ଗ୍ରନ୍ଥରେ କବିଙ୍କର ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନୋଟି ଭାବଧାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।—

(୧) ଭକ୍ତିମୂଳକ ସଙ୍ଗୀତ—
(ପୃଷ୍ଠା—୧୫, ୪୫, ୬୩, ୫୨, ୫୭ ପ୍ରଭୃତି ଦେଖନ୍ତୁ)

(୨) ଶିଶୁ ସଙ୍ଗୀତ—
(ପୃଷ୍ଠା—୯, ୨୮, ୫୦ ପ୍ରଭୃତି)

(୩) ଦେଶାତ୍ମବୋଧକ ସଙ୍ଗୀତ—
(ପୃଷ୍ଠା—୧, ୧୭, ୩୧, ୫୪, ୯୨, ୮୦, ୯୩, ୧୦୯, ୬୯, ୯୭, ୪୭, ୨୦, ୮ ପ୍ରଭୃତି)

କିନ୍ତୁ ସଙ୍କଳନ ଜନିତ ତ୍ରୁଟି ଯୋଗୁଁ ତାହାର କ୍ରମ ରକ୍ଷିତ ହୋଇନାହିଁ । ପୁଣି ବହୁ ସ୍ଥାନରେ ମୁଦ୍ରଣ ତ୍ରୁଟି ଗ୍ରନ୍ଥଟିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବହୁଳାଂଶରେ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି । ସେହିପରି ଗୋଟିଏ କବିତାକୁ 'ଜାଗି ଉଠ ଯାତ୍ରୀ' (ପୃଷ୍ଠା ୯୫) ଏବଂ 'ଡାକେ ଉଠ' (ପୃଷ୍ଠା ୯୯) ନାମରେ ଭୁଲବଶତଃ ପ୍ରକାଶ ପାଇଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ କବିଙ୍କର ଅପତ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଂକଳୟିତାଙ୍କର ଭ୍ରମ ସଂଜାତ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦାୟୀ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ । ତେଣୁ ପାଠକଗଣ ସଦୟ ପୁନରୁକ୍ତି ଜନିତ ତ୍ରୁଟି ମାର୍ଜନା କରିବାହେବେ ।

ସେ ଯାହାହେଉନା କାହିଁକି, ଏସବୁ ଭିତରେ କବିଙ୍କର ହୃଦୟ କନ୍ଦରରୁ ନିଃସୃତ ଚିନ୍ତାର ଭାବାବେଶ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ଶିଶୁ-କବିତା ରଚନାରେ ତାଙ୍କର ଭାଷା ଯେତେ ସରଳ ତଥା କୋମଳ ; ଜାତ୍ୟାତ୍ମକ କବିତା ରଚନାରେ ତାହା ସେତେ ମୁଖର ତଥା ଜ୍ୱାଳାମୟୀ ବାଣୀରେ ଉଦ୍ଦୀପ୍ତ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଦେଖନ୍ତୁ :—

ବିପ୍ଳବାତ୍ମକ ସଙ୍ଗୀତ

“ରକ୍ତଚପଳ ଘର୍ଘରେ
ସାହୀ ଅଜ ନାଗରେବାରେ
ଉଡ଼ା ତୁ ହିରଣ ଝଂଡା
ଜନ୍ମ ମାଟି ନାଁରେ ।”

(କମ୍ମା)

“ବିଜୟ ସ୍ୱରେ ଡେଚାଲୁ ତୋରେ
ଯୁଗ-ସବିତା
ଲେଖାଗ ତୋ ଗର୍ଜ୍ଜ ଧାରେ
ଝିଙ୍ଗ କବିତା
ହତ୍ୟାକର ନିବୋଧତା ଅଂଧ ଜନତାର
ଛୁଟାଅ ତୋର ନୃତ୍ୟ ସ୍ୱରେ ଅମୃତ ଜୁଆର ।”

ଶିଶୁ କବିତା

“ସବୁଠି ଆମେ ଟିଲ୍ଲଉଙ୍କଟନ୍
ହେବୁରେ ଆଗୁଆନ୍
ନକଲି ଦବୁଁ ଦେଶୁଁ ଆମ
ଚନ୍ଦ୍ରାହ୍ମ ସଇତାନ୍ ......”

(କମ୍ମା)

“ହିଅଟିଏ ସେ ସବୁଠୁଁ ବଡ଼ ଗେଲବସରଲେ
ସତେ ଯେମନ୍ତେ ଋତନଟିଏ ଜେଉଁ ସହରଲେ ...”

ଭକ୍ତିମୂଳକ ସଙ୍ଗୀତ

"ଡାକ ଡାକ ବେଳ ବୁଡ଼ିଗଲେ
ଜଗତ ଅନ୍ଧାର ଘୋଟିଲାଣି ଆସି
ଫେରିଲୁ ଚ ପଥ ଦୂରତ ହେ……"

(କମ୍ମା)

"ପ୍ରୀତିରେ ତୁମ ସୁନ୍ଦର ମମ ଜଅ ଡାକ ଜଅ ଡାକ,
ନଉଛ ମମ କୁଂଜ କାନନ ହେଉ ତୁମ ମନ ଲାଗି…
ଦୁଆର ମୂର୍ତ୍ତିରୁ ତୁମ ଶ୍ରଙ୍ଗମୂରେ
ଧୂଳି ଧରୁ ଧରୁ କୃପା ଅପାରରୁ
ନୂପୁର ନଚାଇ ମୁରଲୀ ବଜାଇ ଦଅଠାର କୃପାଆଖି ।"

ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ କବିଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଉତ୍କଳ ଜାଗ୍ରତା ଓ ଗାଁଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମମାଟିର ଡାକକୁ ଏଡ଼ି ପାରି ନାହାନ୍ତି । ତାହାର ଦୁଇଟି ନମୁନା ମାତ୍ର ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା :—

"ଫେଡ଼ଆ ପୂଅ ଏକାଠି ହୁଅ କହୁଛି ଅନ୍ଧ କଏ
ଶୁଭୁନାହିଁକି ଉତ୍କଳ ମା ଡାକୁଛି ଡାକ ଦଏ …
ଝୁଣ୍ଟି ଝୁଣ୍ଟି ତା ନସ୍ତୁନ ହେଲେ କେହିଁ ଅଜଣା କଥା
ବୁଝୁ ନାହିଁକି 'ଜାଣି' 'କୋଥାଏ' 'ଏକଥକେନ୍ଦ୍ର' କଥା
ଅପ୍ପରୁ କେ ଢକରଦସ୍ତି ଶକତ ଛୁଂଡ ନଏ
ଫେଡ଼ଆ ପୂଅ ଏକାଠି ହୁଅ କହୁଛି ଅନ୍ଧ କଏ……"

ସେହିପରି ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ସରଳ ଗାଁ ମମତା ମଧ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାଣ ପାଉଛୁ ଯଦିଓ ସେ ଥିଲେ ଚିର ପ୍ରବାସୀ :—

ଆମ ଗାଁ ମାଟି ଡ଼ାକେ

"ଡାକେ ସେ ମୋତେ ଡ଼ାକେରେ ;
ଏଡାଠେଇଁ ହିଁଶ ପୂଅ
ଧୂଳି ଘର ଖେଳ ମେଳେରେ
ଆମ ଗାଁ ମାଟି ଡ଼ାକେ"

× × ×

ଭଂଜନଗର ଉଠେରେ ଜାଗି
ନାଇଁ ସେ ରସିଲ ବଜାଣ ଗୁଣ୍ଡା
ରକ୍ତ ବୁହାଇ ରଚିଲ ଯେ ଦିନ
ରକ୍ତ ମଶୀର ରସିଲକୁଣ୍ଡା

ପାତ୍ର ଅଙ୍କର ପେରଣ ଆମର
ଭଂଜନଗ୍ରାଣ ଉତ୍ତେରେ ଆଜ
ଉତ୍କଳକୀର ବଜସ୍ୱ ତୂର୍ଯ୍ୟ
ଭଂଜନଗରୁ ଉଠଇ ବାଜ—"

ଏତତ୍ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଣିଧାନ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, କବି ସଂଗୀତ ରଚନା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ସାତ୍ତ୍ୱିକ ବିଭବ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି । କବିଙ୍କର ଭାଷା ବିନ୍ୟାସ ଯେପରି ଚମତ୍କାରିତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛି, ପ୍ରକାଶନ ଭଂଗୀ ମଧ୍ୟ ତଦ୍ରୂପ ଉଚ୍ଚକୋଟିର ହୋଇ ପାରିଛି ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ :— ପ୍ରାତଃ ହେବାକୁ ଆହୁରି ବହୁ ସମୟ ବାକି ଅଛି । ପୂର୍ବାକାଶରେ ତଥାପି ଶୁକ୍ରତାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇନ — କହିବାକୁ ଯାଇ ଲେଖିଛନ୍ତି :—

"କୁଆଁଡାର ଅନ୍ତରାଳେ ଚୋଲନ ଅଣି
ଷଷ୍ଠବର୍ଷରେ ସେ କବା
ଚାନ୍ଦଣୀଟାଣ
ଉଡ଼ ଝିଙ୍କେ
ଚନ୍ଦ୍ରଚୀପି ସ୍ୱା
ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ
କଏଲେ କଡ଼୍ର ।"

ସେହିପରି ଭାଷାଡମ୍ବରର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଖନ୍ତୁ :—

"ଆମେ ସ୍ୱାଷର ଦବୁଁ ସ୍ୱାଷର ଦବୁଁ ସ୍ୱାଷର ଦବୁଁରେ
ମଣି ମଂଜୁ ସ୍ୱରଜ ମଂଚଲେ ଆମେ ସ୍ୱାଷର ଦବୁଁରେ
ଆମେ ଅଂଧ ତମିର ଅଂଧାର କାଟି ଆଗେ ବଢ଼ିବୁଁରେ
ଶିଶୁ ସୈନିକ ଆମେ ଦୈନିକ ଆମେ ଜାଗି ଉଠିବୁଁରେ- ।"

ଆର୍ଥିକ ଅସ୍ୱଚ୍ଛଳତା ଯୋଗୁଁ କବିନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସୁନେଖ କଳ୍ପନା ତାଙ୍କ ଜୀବ ଦଶାରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଚରିତାର୍ଥ ନ ହୋଇ ପାରି ଥିଲେ ହେଁ କିଛୁ ଅଂଶ ରୂପ ନେଇଥିବାରୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ମୁଁ ଆଶାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପାରିଛି ।

ଅଳମତି ବିସ୍ତରେଣ ।

ବଶମ୍ବଦ
ଉ ମା ଚ ର ଣ ପୂ ଜା ରୀ,
ଅଧ୍ୟାପକ,
ଭଂଜନଗର ମହା ବିଦ୍ୟାଳୟ ।

[illegible] ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ମ ଦୁ ସ ଇ,
ତା ୧୪-୫-୧୯୭୯ ସାଲ ।

ଉତ୍ସର୍ଗ

ପୂଜ୍ୟ ଭାଇ,

ଆଧୁନିକ ଜଗତରେ କାହାର ମୁଖରେ ଆନନ୍ଦ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ କେବଳ ଅଭାବ ଓ ଅସୁବିଧା ଅନୁଭବ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । କାହାର ପରିବାର ବଡ଼ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାଙ୍କୁ ଭଲ କରି ମୁଠାଏ ଖାଇବା ପାଇଁ ଦେଇ ନ ପାରି ସଦା ସର୍ବଦା ଧନର ଅଭାବରେ ମୁଖ ମଳିନ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ଆଉ କିଏ ବିଶାଳ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ହୁଷା ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅଭାବରେ ସଦା ଦୁଃଖୀ । ଏମିତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କିଛି ନା କିଛି ଅଭାବ ଅନୁଭବ କରୁଛି ଏବଂ ସେଇଥି ପାଇଁ ସେ ସଦା ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ବିଚଳିତ । ତେଣୁ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଆଖିରେ ପଡ଼ିଲେ ଅନୁମେୟ ଯେ ଏ ଜଗତ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ଜଗତ । ଏ ଜଗତର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତ ।

କିନ୍ତୁ ଏହା କ'ଣ ସତ୍ୟ ? ଯଦି ସତ୍ୟ ତେବେ ତୁମ ମୁଖରେ କେବେ କେଉଁଠି ଅଭାବ ଓ ଅସୁବିଧାର କାଳିମା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇ-ନ ଥିଲା କାହିଁକି ? ତମଠାରେ କି ଥିଲା କ'ଣ ? ତମର ଅଭାବ ଓ ଅସୁବିଧା ଦେଖି ମୁଁ ସବୁବେଳେ ଚିନ୍ତା ଓ ଦୁଃଖ କରୁଥାଏ । କିନ୍ତୁ ତମ ପାଖରୁ ଯେତେବେଳେ ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ନେଇ ପଡ଼େ କାହାରି ନାହିଁ । ଜୀବନର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ ଉତ୍ତର ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବୁଲିବା ପରେ ଶେଷ ଜୀବନ ତିନି ହାତ ଲମ୍ବରେ ଛିଣ୍ଡା କନ୍ଥା ଚଟା ଖଣ୍ଡିକ ଉପରେ ଶୋଇ ଦିନକ ଖାଇଲେ ଆର ଦିନ ପାଇଁ ନଥାଇ ମଧ୍ୟ ତମ ମୁଖରେ ଦୁଃଖ ଓ ଚିନ୍ତାର ଲେଶ ମାତ୍ର ନ ଥିଲା । ସବୁବେଳେ

ତମର ଦପ ଦଶ ମୂର୍ତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଦର ଓ ସହାନୁଭୂତିରେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା କରୁଥିଲ । ନିଜର ପୁତ୍ର କନ୍ୟା କେହି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେଥିପାଇଁ କେବେ-ହେଲେ ଶୋଚନା ନଥିଲା । ନିଜର ପୁଅ ଝିଅ ନଥିବା କଥା ପଡ଼ିଲେ କହୁଥାଅ "ମୋ ଆଖିରେ ଯେତେ ପିଲା ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି ସମସ୍ତେ ମୋର ସନ୍ତାନ । ମୋର ଅଭାବ କିଛି ନାହିଁ" । ଆଜ ତାଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ ଯୁଗରେ ସହରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଖଣ୍ଡି ଏ ଲଗେଇ ଉଦ୍ୟମ କରିଥାଅ ଶିଖିବା ପାଇଁ । ସାଂସାରିକ ଜୀବନରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଅଭାବ ଓ ଅସୁବିଧା ସତ୍ତ୍ୱେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ସାଧନାର ବ୍ରହ୍ମ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ହୋଇପାରେ ତାହା ଚରମ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛ । ତମର ସେହି ଆଦର୍ଶରେ ମୁଁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆଶା କରୁଛି ଯେଉଁମାନେ ତମର ସଂସର୍ଗରେ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତମ ଆଦର୍ଶରେ ଆଦର୍ଶିତ ହେବେ ।

ଆମମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ କବିରାଜ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀ ଶର୍ମା ତମର କେତେ ଖଣ୍ଡି ଲେଖାକୁ ଧରାକୋଟ ହାଇସ୍କୁଲ ଭଲା ଶିକ୍ଷକ ଶ୍ରୀ ଦୁର୍ଗାଚରଣ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକତ୍ରିତ କରାଇ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସୁଯୋଗ ମତେ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ୟମରେ ଆଜ ବହିଟି ଓଡ଼ିଶାର ପାଠକ ଓ ଗାୟକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଛି । ଆଶା କରୁଛି ତମର ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଶଂସାପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଇତି ।

ତମ ଆଦରର ଭଉଣୀ

ରମା ।

Kavindra Satya Badi Panigrahi

1897 — 1966

—ବାଜିଉଠ୍ ତୋର ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ—

ଆଉଠା ଭୂରେ
ଘା' ବଜାଅ
ଭାଙ୍ଗି ଦେ ତୋ' ଘୁମ୍
ଭାଙ୍ଗି ଦେ ତୋ' ଘୁମ୍ ...
ଯା' ହିନ୍ଦିଯା' ଗୁଳ ବନ୍ଦର
ଗଡ଼୍ ଗଡ଼୍ ଗୁଡ଼ୁମ୍ ଗୁଡ଼ୁମ୍
ଭାଙ୍ଗି ଦେ ତୋ' ଘୁମ୍ ।।

ବୈର ଘଟକୋ ତୋ' ଦୁଆରେ
ଲୁଂଠନ ବାଳ ଝଂକାମାରେ
ଦୃଢ଼ାଅ ଆର୍ ପାର୍
ଦୁଆନ ଘୂଲ୍
ଢମ୍ ଢମ୍ କଦମ୍ କଦମ୍
ଭାଙ୍ଗି ଦେ ତୋ' ଘୁମ୍ ।।

ବୋଲ୍ ବୋଲ୍ ରେ ବୋଲ୍ ଏକ ଦମେ
ଜୟ୍ ହିନ୍ଦ୍ ଜୟ୍ ହିନ୍ଦ୍ ଜୟ୍ ହିନ୍ଦ୍
ଜୟ୍ ହିନ୍ଦ୍ ।।

ବାଜୁ ଡ଼ବ ଡ଼ବ

ନଟବର ଡ଼ମ୍ବରୁ

ନାଚୁ କାଂଚନ ଜଂଘା

ଭୁବନ ଭଜାଇ

ଦେ ବୁଡ଼ାଇ

ଅଭିର କଲ୍ଲ ଗଂଗା

ବାଜ ଉଠୁ ତୋ' ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ

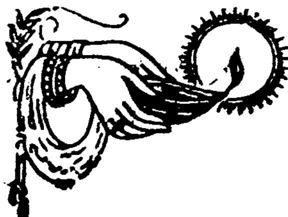
ବଂ ବଂ ବଂ ବଂ ବଂ

ଭାଂଗି ଦେ ତୋ' ଧ୍ୟାନ୍ ॥

ବୋଲ୍ ବୋଲ୍ ରେ ବୋଲ୍ ଏକ ଦମେ

ଜୟ ହିନ୍ଦ୍ ଜୟ ହିନ୍ଦ୍ ଜୟ ହିନ୍ଦ୍

ଜୟ ହିନ୍ଦ୍ ।

—କିଏ ଲୋ କହୁ—

କିଏ ଲୋ କହୁ କୁହୁ କୁହୁ
କୋଟି ରଙ୍ଗ ରୁ
ପୀୟୂଷ ଝରା ସ୍ୱର ସ୍ରୋତ ।
ପାନ୍ଥ ଜଗାନ୍ତୁ
କିଏ ଲୋ କହୁ··· ?

କୁଆଳିଆ ଆମ୍ବଡାଳ ଲୋ ଗୋଲାପ ଆଖି
ଝଡ଼ବର୍ଷା ର ସେ କଥା
ପାଞ୍ଜଣା ବାଜ
ରଙ୍ଗ ଛିଟଏ
ସ୍ୱାତୀ ପ୍ରିୟା
ଦ୍ୱାର ଫିଟାଉ
କିଏ ଲୋ କହୁ······

ପ୍ରାତ ଜବା ବନ୍ଧାଉନ ପଚୁଣି ବାଳା
ସୁରଭ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଭି-
-ନନ୍ଦନ ମାଳା
କଂଜ ସଖୀ
ନୂଆ ବୋହୂ,
ବେଶ ନହଉ
କିଏ ଲୋ କହୁ······

—ସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶେ—

ସ୍ୱାଧୀନ ଦେଶେ କେଉଁଠି ଆଜ

ଙ୍ଗଟରେ ଜନ କେଉ ॥

ବୀଷ୍ଣୁଧାଂହ୍ୱାନେ

ଅନ୍ଧ ବନ୍ଧ୍ୱନେ

ଧ୍ରୁବ ତପସ୍ୱୀ

ବାଲମିକ ଧ୍ୟାନେ

ଙ୍ଗଟରେ ଜନ କେଉ

ଙ୍ଗଟରେ ଜନ କେଉ ॥

କ୍ଷୁଧିତ ଭକ୍ଷୁ

ଥକ ଥକ ଗାଏ

କ୍ଷଣିକେ

କ୍ଷଣିକେ

ଙ୍କଣୀ ବାଏ

ପଙ୍କୁ ନପଂରେ

କଂକାଳ ଅଂଗେ

ଫେରେ କେତେ ଠେଇଁ

ଫେରେ କେତେ ଠେଇଁ

ଉଡ଼ ଉଡ଼ କଳେବରେ ଜଡେଇ ନିଆଁ
ଧଂସେ ରେ ଝଡ଼ ଝଡ଼ ବୃକ୍ଷ ଦୁନିଆ
ଧ୍ୱଂସର ଭୂମିରେ
ଡାକିନୀ ଡ଼ାକେ
ନାଚେ ଥେଇ ଥେଇ
ନାଚେ ଥେଇ ଥେଇ ॥

—କୁଂଜ ଦୁଆରେ—

ଆଜି
କେ ମମ
କୁଂଜ ଦୁଆରେ
ପ୍ରିୟତମ ପ୍ରିୟତମ ପ୍ରିୟତମ
ନବ
ଯୁଗ ନବୀନ ନୂପୁର
ରୁମଝୁମ ରୁମଝୁମ ରୁମଝୁମ........
ଦୀପକର ସୁରେ ସୁରେ
ମୂର୍ଚ୍ଛନା ଦିଏ

କାର

ପ୍ରୀତି ଅତୀତ ଗୀତିକା

ମନୋରମ ମନୋରମ ମନୋରମ

ଚନ୍ଦ୍ରର... ...

ଶୁଭ୍ର ଲଗନେ

ବନେ ବନେ ଫୁଲ ଶାଖୀ

ମନେ ମନେ

କହେ

ନବ ବାରତା

ହେ ଦେବତା

କୁଞ୍ଜଗାନେ ଆତ୍ମଆନେ

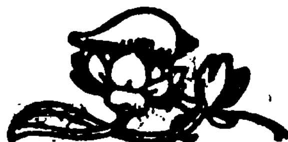
ବନ ପ୍ରିୟ

ଜଳଧିର ସୁରଭିର

ସବୁ ତ ନୂଆ

କହେ ମଧୁପ ଗାଥିକା

ନମ ନମ ନମ ନମ ନମ ନମ ॥

—ମହାପ୍ରୟାଣେ—

ଦର୍ ଜପ୍ପୀ ମହାପଥ ଯାତ୍ରୀ କେ ଡ଼ାକେ
ବାପୁଜୀ ହୋ କେ ଡାକେ ବାପୁଜୀ ।
ମୁରଝା ବଦ୍ଧବର ସତ୍ୟର ସେ ତ
ବାପୁଜୀ ହୋ କେ ଡ଼ାକେ ବାପୁଜୀ ॥
ସେ ଦେଶେ ଦେଶେ କ କୌପୀନ ବେଶେ
ବୁଲେ ଆଗନ୍ଲ
ସେ ଅମୀର ସଂଗେ ଫକୀର ସଂଗେ
ବୁଲେ ଆଗନ୍ଲ ।

ଓ...
ସେଇ...ଈଶ୍ବର ଆଲ୍ଲା ସଂଗୀତ ବାଦ୍ୟ
ବାପୁଜୀ ହୋ କେ ଡ଼ାକେ ବାପୁଜୀ ॥

ଜନ ସେବା ଶାନ୍ତ ଦଳିତ ସାଥୀ
ତା ସମ ସେ
ମୁକ୍ତ ସଇନ୍ଦକ ସାର ବନ୍ଧୁଣୀ
ତା ସମ ସେ
ଓ...
ସେଇ... ଫୁଲ ଲାଠି ଚରଖା ଧାରୀ
ବାପୁଜୀ ହୋ କେ ଡ଼ାକେ ବାପୁଜୀ ॥

—ଜଗନ୍ନାଥର ଦେଶ ଏଇଟା—

ଅଯଥା ଦାଗର
ହିଂସ୍ରା ବାଦ୍
ଚଳିବ ନାହିଁ ରେ
ଚଳିବ ନାହିଁ
ଜଗନ୍ନାଥର
ଦେଶ୍ ଏଇଟା
ଜବତ କରିବ
ଗୁଣ୍ଡା ଟିଏର
ଏଠି ସେ ଦେବତା
ନାହିଁ ରେ ଦ୍ୱିଧା ॥

ଏ ଦେଶର ଏବେ
ଦର୍ ବଢ଼ିଲେ
ଦୈତ୍ୟ ମାତାଲ୍
ରୁଧିର ଲୁଟେ
ଦର୍ ବଜାରୀ ସେ
ଏ ଦେଶ ଦେବତା
ଜଗତ ନାଥର
ଗଢ଼ଲ ଛଟେ ॥

— ଆମେ ହେବୁରେ ଅଗ୍ରଆନ୍ —

ସବୁଠି ଅମେ ପିଲ ଉଲଟନ୍
ହେବୁରେ ଅଗ୍ରଆନ୍
ନକଲ ଦବୁଁ ଦେଶୁଁ ଆମ
ବଦ୍ରୋହୀ ସଇତାନ୍......

ରଚବୁ ଆମେ ସ୍ୱପ୍ନ ମହଲ
ଧର୍ମ ଅଶୋକର
ପାଣ୍ଡବ କୃଷ୍ଣ ବୀର ଗାଥା
କୁତବ—ମିନର
ଗାଇବୁଁ ଆମେ ବିଶ୍ୱଭରେ ବେଦ ଯଶୋଗାନ୍
ନକଲ ଦବୁଁ ଦେଶୁଁ ଆମ ବଦ୍ରୋହୀ ସଇତାନ୍...

ଆମର ମାଟିର ଭାରତ୍ ବାଲ୍ଲ
ପ୍ରତାପ ଶିବାଜୀ
ସୁଭମାନ୍ ନେହେରୁ ମଣି
ଗାନ୍ଧୀ ବାପୁଜୀ

ହେଲେ ଆପଣା ଆମେ ରକ୍ତରେ ଆଜ ଜବହର ଅଭିମାନ୍
ନକଲ ଦବୁଁ ଦେଶୁଁ ଆମ ବଦ୍ରୋହୀ ସଇତାନ୍......

ଛୁଡ଼ିବୁଁ ଆମେ ପୁରୁଣା ପୋଥି
କଂଠ ଘରୁଁ
ନଦର ସୁଖ- ସ୍ୱପ୍ନ ପାଠ
ପଢ଼ିବୁଁ ଆଜଠୁଁ
ଚଢ଼ିବୁଁ ସାଗ ଦୁର୍ଗମ ଗିରି ମରୁଦ୍ୱୀପ ମଇଦାନ୍
ନକଲ ଦରୁଁ ଦେଖୁଁ ଆମ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସଇତାନ......

—ତୁମ ମହିମା—

ସାଗ ପାଣି ମେଘ ମାଟି ଦଗ
ତୁମ ମହିମା
ଭଗବାନ ତୁମେ କୋଠି ରହ କହିବ କି ନା ?
ଦୂରେଷ ମୁଁ କଂଟା ବାଡ଼ ବଣ ପାହାଡ଼
ବାନ୍ଧି ଦେଇ ଆରାଧନା ତୁମ ପୂଜାର
ଧୂ ଦବସନ ଓଢ଼ିବ ମୁଁ ଦୂର ଦୁନିଆଁ
ଭଗବାନ ତୁମେ—୧

ତୁମ ଗାନ ଛନ୍ଦ ତାଳ ଲୟ ଧ୍ୟାନ ନାହିଁ ମୋ
ନାମ ମନ୍ତ୍ର ମାଳା ଜପ ଗ୍ୟାନ ନାହିଁ ମୋ
ଶୁଣିନି ମୁଁ କେବେ ତୁମ ବଂଶୀ ମୂର୍ଚ୍ଛନା
ଭଗବାନ ତୁମେ—୨

ବନ ଗିରି ସବୁ ଘର ତୁମେ କରିଛ
ଏତେ ବଡ଼ ପୃଥିବୀର ଘର ବନ୍ଧିଛ
ଲୁଚକାଳି ଖେଳ ଆଉ ଖେଳୁଛ କଆଁ—
ଭଗବାନ ତୁମେ—୩

— ॥*॥ —

—ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦଳୁଁ—

ଆମେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦଳୁଁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦଳୁଁ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦଳୁଁ ରେ
ମଣି ମଞ୍ଜୁ ସୂରଜ ମଣ୍ଡଳେ ଆମେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦଳୁଁ ରେ

ଆମେ ଅନ୍ଧ ତମିର ଅନ୍ଧାର କାଟି
ଆଲୋକ ଜଳିବୁଁ ରେ
ଶିକ୍ଷା ସୈନିକ [illegible] ଆମେ
ଜାଗି ଉଠିବୁଁ [illegible]
ମଣି ମଞ୍ଜୁ ସୂରଜ ମଣ୍ଡଳେ ଆମେ
ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦଳୁ ରେ—

ଆମେ ସୁନ୍ଦର ଆମେ ନିର୍ମଳ ଆମେ
ତେଜ ଉଠିବୁଁ ରେ
ସବୁ ବର୍ବତାର ମସ୍ତକ ଛେଦ
ବିଶ୍ୱ ଯୋଡ଼ିବୁଁ ରେ—
ମଣି ମଞ୍ଜୁ ସୁରଜ ମଣ୍ଡଳେ ଆମେ
ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦବୁଁ ରେ—

ସବୁ ଦ୍ୱାକାମ ଗିସ୍ମର ପୈତାନ୍ନ ସେତେ
ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁଁ ରେ—
ଆମେ ଉଦ୍ଧାମ ଆମେ ଉଦ୍ଧତ ନବ
ବଣ୍ଟ ଗଢ଼ିବୁଁ ରେ—
ମଣି ମଞ୍ଜୁ ସୁରଜ ମଣ୍ଡଳେ ଆମେ
ସ୍ୱାକ୍ଷର ଦବୁଁ ରେ—

—ଆମ ଗାଁ ମାଟି ଡ଼ାକେ—

ଆମ ଗାଁ ମାଟି ଡ଼ାକେ,
ଡ଼ାକେ ସେ ଖୋଲେ ଡ଼ାକେ ରେ
ଏକାଠେଇଁ ଝିଅ ପୁଅ
ଧୂଳି ଘର ଖେଳ ମେଳେ ରେ
ଆମ ଗାଁ ମାଟି ଡ଼ାକେ ।

ଯେଉଁପୁର ଗନ୍ଧ ସୁନାର ଫସଲ
କଣ ଚଉହଦ ଦେଖ…… ରେ
ଆମ୍ବ, ଜାମ୍ବୁ, ବାଳୁ, ଉଅଁ ତୋଟାମାଳ
ଜଣା ଫୁଲ ବାଡ଼ ବେଢ଼ା ।

ଗଳା ଜଳ ଛୁଇଁ ଉଚ୍ଛୁଳି ପଡ଼େ ରେ
ହସ କୌତୁକ ଖେଳେ—
ଆମ ଗାଁ ମାଟି—

ଜଲ ବୃନ୍ଦା ବନେ କଦମ୍ବ କାନନେ
ଗୋପାଳ ବୁଲଇ ଗୋଠେ……….
ବୃନ୍ଦା ବନର ମୁରଲୀ ଏଇଠି
ରଣ୍ଟ ରଣ୍ଟ ବାଜ ଉଠେ
ଏଠି ଅବତରେ ନର ନାରାୟଣ
ଭଗବତ ଗୀତା ସ୍ୱରେ ରେ
ଆମ ଗାଁ ମାଟି—

———

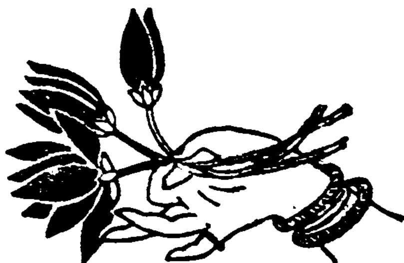
— ବସନ୍ତ —

ବସନ୍ତ ମନ୍ଦ ବାତେ ଫାଲ୍‌ଗୁନ
ମରମର ବେଣୁ
ବରଷ ବାରୁଣୀ ଝନ୍‌କା
ନଠୂର ଦର୍ପ ରେଣୁ···

ଝିଅଲ ଯୋ ସବୁ ତୋର
ପ୍ରଭୁ ଗୋ
ନମ ନମ ନମ ନମ
ସଂଜ ସକାଳେ କୁସୁମ ପ୍ରିୟା
କାଁ ଦେ
ପ୍ରିୟ ତମ ପ୍ରିୟ ତମ

ଆଁକେ ତୋର ଅଂତର ପ୍ରୀତ
ଧ୍ୱଂସ ସୃଜନର କୁହୂକ ଗୀତ
ଘାମ ଅଗରବ ଚୁକ୍ ଘଜୁ
ଛଂଦ
ମନୋରମ ମନୋରମ······

ଉଠ ଅଂଧାରେ ଆଲୋକ ଅଗ୍ନି
ଛପି ଛପିକା ଖେଳେ ରଙ୍ଗ
ଇନ୍ଦ୍ର ଜାଲ ମାୟା ମନ୍ତ୍ରି
ନାଚେ
ରମ ଝମ ରମ ଝମ ।

—ସୀମାହୀନର ବଂଧନ—

ପଦ୍ମ ଚରଣେ ଠେଲି ଯାଅଗୋ
ତାହା ବି
ହେଉ ନୂଲୁମ
ଚରଣ ଘାତେ ବାଜବ କଣ
ନୂପୁର
ଝୁମ ଝୁମ୍ ଝୁମ୍
ଝୁମ୍ ଝୁମ୍

ରେଣୁ ତଳେ   ଶୁଆଅ ପ୍ରିୟ
ଆହାତ ଯେତେ ଦଅ ଗୋ ଦଅ
ନୟନ , ନୀରେ
ଭସାଅ ମମ
ଅତଳ ଧୂମ୍......

ତୁମରି ପାଦେ ଦଳିତ ଏ ପ୍ରାଣ୍
ଫୁଟିବ   କଏ   ଯେ   ଫୁଲ୍
ତୁମେ ହିଁ ଚିର
ଦୁକୂଳ ମମ
ନୌକରେ
ତୁମ ମଂଜୁଳି

ଯେ ଗୀତେ ନାଚେ ପବଣ ପ୍ରିୟା
ଆସ ମାନ୍ ଭୁ ଗିଂଧ୍ ହିୟା
ସେ ସ୍ୱର ଛଂଦେ
ବାଂଧ ଗୋ ମୋର
ହୃଏ ମୁଁ
ବେଦମ୍ ଧ୍ୱନ୍

— ଉଦ୍‌ବୋଧନୀ —

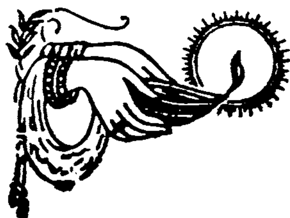
ଚଲ... ଚଲ ଉଡ଼ାଅ ବିଜୟ ପତାକା କୃଷୀ ମଜଦୁର୍
ବୋଲ ଯାଅ କଳା ବଜାରରେ ଯାଅ ଯାଅ ଦୂରେ
ଚଲ ଉଡ଼ାଅ ।

ଆମ ରକ୍ତେ ଗଢ଼ା ଗାଁ ପଡ଼ା ସହର ନଗ୍ରୀ
ଆମେ ରାସ୍ତା ରଚୁଁ ଦେଶ ଗଢୁଁ ମଙ୍ଗଳ କଲ୍ଲା
ଆମ କୋଣାରକ ତାଜ ଗଢ଼ୁ ଦିଲ୍ଲୀ କୋହିନୂର
ଚଲ ଉଡ଼ାଅ ବିଜୟ ପତାକା କୃଷୀ ମଜଦୁର୍

ଜୁଲମ୍—ଜାଲମ ଧ୍ୱଂସ ପାଇଁ ସଜାଅ ସମ୍ବାଦ
ରଇତ ଆଜାଦ ଜିନ୍ଦାବାଦ୍ ବଜାଅ ବାଇଦ
ସବୁ ଭେଦ ପାହାଡ଼ ଫଟାଇ ଚଲ ଦ୍ୱେଷ କର ଦୂର
ଚଲ ଉଡ଼ାଅ ବିଜୟ ପତାକା କୃଷୀ ମଜଦୁର୍ ।

ଆମ ଦେଶ ଜାତି ବୃନ୍ଦେଁ ଆଜ ଶାନ୍ତି ଅଭିଯାନ
ଜାଗ—ଜୈନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାନ ଶିଖ୍ ଇହୁଦୀ ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ
ଆମ ହାତେ ଆମେ କର ଆଇନ ମଞ୍ଜୁର
ଚଲ ଉଡ଼ାଅ ବିଜୟ ପତାକା କୃଷୀ ମଜଦୁର୍ ।

ଆଜ ବିଶ୍ୱ ଦରବାର ଗାଏ ରକ୍ତର ଗୀତ
ମାନବ ହିଁ ମାନବର ସାଥୀ ମଇତ
ରଣ ବିଗୁଲର ବଂଶୀ ଦିଏ ପ୍ରୀତି ନେହୁର
ତୁଲ ଉଡ଼ାଅ ବିଜୟ ପତାକା ଶ୍ରମୀ ମଜଦୁର୍ ।

—ନୂତନ ନଦୀ ପଦଙ୍କରେ—

ତୁମର ପଥେ ପ୍ରିୟ
ନୂତନ ନଦୀ
ପଦ ଙ୍କରେ
ସରମେ ମରମରେ
କି ଗୀତ
ବାଁଧ ମନରେ

କା ଗୀତ ଛାଁଦ ମରେ
ନୂତନ ନଦୀ
ପଥ ଝରେ ଗୋ
ନୂତନ ନଦୀ
ପଥ ଝରେ……

ସେ ସ୍ୱର ଲହରୀ ରେ
ଝଙ୍କୃତ ପ୍ରାଣ ତନ୍ତ୍ରୀ
ବେଦନ ବେହାଗର
ସଞ୍ଚରେ ଥରି ଥର

ଜାଗର ସ୍ୱପ୍ନ ଯେବେ
ଯାଇଛୁ ବନ୍ଧା ମୋର
ଆଶା ସୋହାଗେ ମିଳା
ବାଁଧୁଚି ପ୍ରୀତି ଡୋର

ସେ ସ୍ମୃତି —
ରହେ ଜାଗି
ଆଜିତ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସରେ
ନୂତନ ନଦୀ
ପଥ ଝରେ……

— ହେ ମୋର ପତିତ —

କଏ ଅଛୁଆଁ ଅଛ ଅଛୁଆଁ
ଅଛ ଆଜ ଅଛୁଆଁ ରେ

ଛୁଆଁ ସମାଜକୁ ଆସ ଫେରି···
ଜଠ ସାଥି ଯୁଗ ପାଶୀ
ଅଭୂଙ୍ଗା ଅନ୍ଧାର ଚିରି
ଛୁଆଁ ସମାଜକୁ ଆସ ଫେରି···

ପତିତ ପାବନ ବାନା
ଉଡେ଼—
ପତିତ ପାବନ ବାନା
ମାନେ ନାହିଁ ବାରଣ ମନା
ଆଖି ଟେକ ଅନା ଅନାରେ
କଏ ନଗାଢ଼ ତୁ ରକ୍ତ ଡ଼ରି···

କଏ ଦାତା କଏ ସାଧୁ
କଏ ଜୀବନ ଦଏ ଅଜାଡ଼ି
ମଣିଷ କ ତୁମେ ନାହିଁ
ତୁମ ଭେଦ ଅଭେଦ କାହିଁ
ଜାଗେ—
ଜଗନ୍ନାଥ ରଥ ଆଗେ
କଏ ସୁନାଝାଡୁ ପହଁରା ଧରି···

—ଲିପିକା—

ଅଲଖ ଲିପିର ଲିପିକା

ମୋ' ସେଇ

ଫୋଟି ଫୋଟି ଲୁହେ

ଉକଠ ଆଜ ଲେ ସେଇ ··

ଅଗିଣୀ ଝୁଂଝଣା

ସେ ଲିପି ଗାଏ

ନଗିଥ ସାଣା

ତାନ ମିଶାଏ

ସେ ସୁରେ ଧ୍ୱନା

ଅମିଳ ଦ୍ୱାପ୍ରେ

ପତ୍ୱଣ ପାଆନ୍ତେ

ଜାଚେଲେ କେଉ···

ଅଲଗ ଲିପିର

ଲିପିକା ମୋ

ମୋ' ସେଇ······

ଯେ ଲଟି ଆସ୍ୱସ

ଶେଫାଳ ପୁଞ୍ଜେ

ଗୁଂଜରେ ଅର୍କ

କୁଂଜେ କୁଂଜେ

ଯାମିନୀ ପ୍ରାନ୍ତେ

ସ୍ୱମାନ ସଂଜ୍ଞେ

ନନ୍ଦାରେ ଛିନ୍ଦରେ

ଯଉ ଲୋ ଯଉ

ଅଲଜ୍ଞ ଲଟିର

ଲଟିକା

ମୋ' ନେଯଉ……

—ଏ ଦଇଅ ଦୁନିଆଁ—

…ଛନ୍ଦ—ସ୍ୱାମୀ ଭୈରବୀ—ଠେକା…

ଦଆ ନଆଁ ଏ ଦ୍ୱାନ୍ଦ୍ୱ

ଦ୍ୱସାବ ଖାଲି

ଦୁନଆଁ ଓ ଦନଆଁ ପିନା…

ଦଜିଲତ ପ୍ରୀତ

ସୁଖ ପୁଚ୍ଛନ୍ତ

ଓ ନମେଷ୍ ନେଶା

ବେକାସ୍ସ ମିଛେ ପିନା ପିନା……

କାଳ ଦୂନ୍ ଦୁର୍ଦ୍ଦ

ବାଙ୍କେ ଦୂଲ୍ଲୁ ଦୂଲ୍

ଦୂଲ୍ଲୁ ଦୂଲ୍

ଜଡ଼ ବୁଲେ ରେ ପ୍ରାଣ ବୁଲ୍ ବୁଲ୍

ଜଡ଼ ବୁଲେ ରେ ପ୍ରାଣ ବୁଲ୍ ବୁଲ୍

ଫବୁ ଡୋର ଧୂଳ ସାତ୍ୱ

ଦୋ ତାଲ୍

ଦଉ ଲତ

ଘଡ଼ ଘଡ଼ ପୁନ୍ତୁ ଷଡ଼ ଦିନା……

— ନୟନ ତୋ କଜ୍ଜଳ ଲେଖା —

ନୟନ ତୋ' କଜ୍ଜଳ ଲେଖା
ଦହନ ରେ ନୟଣ ରୁ
ତୃପ୍ତି ସୁଖ
ପିଇ ପିଇ
ଚନ୍ଦନ ତୋ'
ବନାଶ ଭ୍ରୁ......

ତୃଷା ଧୂରେ ରେ
ଶୂନ୍ୟ ପାର
ପାହାର
ଭୁଲି ଯା ତୋ ସ୍ୱର୍ଗ
ଭ୍ରୁ ଲେଖା
ପ୍ରୟାସ ଭ୍ରୁ......

ଦୁଆରେ ତୋ
ଝିଁକ ମାରେ
ଦୂର ରଶ୍ମି
ଇଶାର
ଚୋଳ ଯା ସେ ଇଶାରେ ତୋ'
ଅମୃତର
ଉଲ୍ଲାସ ଭ୍ରୁ.......

— ଅଶେଷ ଡ଼ାକଦେ —

ହେ—

ହେ ଜଗଦୀଶ ସେ ଆଶିଷ ଆଜ

ଯୁଗ ଦ୍ୱାରେ ହେ ଡାକ ଦେ —

ସାଗର ଜଗତ ତରଂଗ ଛନ୍ଦ

ଅଭିନବ ଅରବିନ୍ଦ ଗନ୍ଧ

ଝଙ୍କର ରବ—ରାଗିଣୀ କନ୍ଧ

ସୁରଶ୍ମି ନବେଦିତ —

ତାନ ବିତାନକା

ଗାନ ବିଜାନକା

ତୋ ମନ୍ଦମାପ୍ତ ବନ୍ଦନକା

ତୋ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା

ଅନ୍ତୂର୍ଣ୍ଣ କେ ଅଜି

ପଇତାମା ଝଂକା

ଯାଉ ଭାଜି —

ହେ.......

ଜଗଦୀଶ ସେ ଆଶିଷ ଆଜ —

ତୋ ଅବଦାନ ଉଦାର ଭୂମେ
ସବୁ ସୁଂଦର ଶିର ନମେ
ନବ ସରଗ ସପନେ ସପନେ
ମଧୁ ମୁରଲୀ ବନେ —
ମିଳନ ଆନନ୍ଦ···ନନ୍ଦନ ମରଂଦ
ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ଗଂଧବହ ଛଂଦେ
ସିଂଧୁ ଭୂମ ବ୍ୟୋମ ଅଇକ୍ୟ ଝଂଝମ
ଚମକାଇ ଧୂମ
ଉଠୁ ବାଜ
ଦେ — ଜଗଜଣ ସେ ଆଶିଷ ଆଜ —

—:o:—

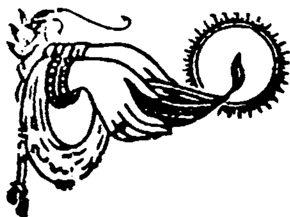
— ଚରଣ ପ୍ରାନ୍ତେ —

ସ୍ୱନ୍ଦୁଗ୍ରାମ ଭୈରବୀ — କଲ୍ୟାଣୀ

ଚରଣ ପ୍ରାନ୍ତେ ଚରମ ଡୋରେ
ପରାଣ ମମ ବାଁଧ ଗୋ
ଶିଖାଅ ସେବା
ବନ୍ଦନ ପ୍ରୀତି
କରୁଣ ଗୀତ ଛନ୍ଦ ଗୋ—
ଝରାଏ ଆଖି
ବାଦଲ ରାତି
ଥରାଏ ଛାତି
ଆସ ଗୋ ସାଥି
ଅଶ୍ରୁଧାର ଧର ଡ଼ୁବାଏ
ଲୁଚାଏ ତାର ସ୍ୱନ ଗୋ···

ପ୍ରୀତି ଝରେ
ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରାଣେ
ତୁମର ପାଦ ନୂପୁରେ
ଗୁଞ୍ଜିବ କେବା
ମରମ ଭାବ
ବୁଝାଇ ପଦ ନ'ଆସେ

ଝୁଲକି ଯାଉ
ଗଗନ ସିଂଧୁ
ଲୁଟିବେ ଗଂଗା
କୁମୁଦ ବଂଧୁ
ଫୁଟିବ ନେତ୍ରେ
ନୟନ ବିଂଦୁ
ସରବ ଅବସାଦ ଗୋ —

—ଅ ଅ ରୁନ ଆ ଅ—

ଆ ଆ ରୁନ ଆ ଆ ଗେଳନ ଆଜି ଲୋ
ଗାଳି ଦେବେ ମାଆ

ଆ ଆ ଆ ଆ ଆ ଆ ଆ —
ଗାଳି ଦେବେ ମାଆ—

ଝଲ ଝଲ ଝଲ ଲୋ ଝଙ୍କୁନି ଝଲକୁଛ
ବାହାରେ ରହନ ଲୁ
ମେଘ ବାଆ ଆସୁଛ

ଏଣେ ତେଣେ ପଡ଼ିଛୁ ତୋ ପାଠ ପଢ଼ା ପୋଥି
ଏକାଠି ଦେ ରଖି
ପାଣି ପଡ଼ିବ ଏଠି

ଝଂଡ଼ ଯିବ ଲୋ ତୋର ସେବତି ଫୁଲବେଣୀ
ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ମେଘ
ଅନ୍ଧାରିବ ଏଇନ —

ଧୂଳିର ଚୂଲ ତୋର ଯିବ ଭସି ଦ୍ବସୁନ
ପୁନ୍ଥୁ ଚମକାଇ
ଦେଲାଣି ଝଡ଼ଝଡ଼ି—

—ପ଼ଜ୍ୱଲ ସପ୍ନ—

ନମସ୍କାର ନଅ ମମ
                    ପ୍ରିୟତମ
ଅମିୟ ଶ୍ରୀ ସେ୍ନହାଶୀଷ
                    ନଅ ତମ......
ଆଖି ଆଖି ମିଳନର
                    ପରଶ ମୁଁ
ଠଉରେଇ କହୁଚ ତ
                    ତମର ମୁ
ତେବେ ତ ହେଉ ତର ତର
                    ତମ ମନ
ପଜ୍ୱଲ ର ମଧୁବନ
                    ସଞ୍ଜବନ
ନୟନ ରେ ଥିବ ରଖି
                    ନୟନ ମୁ
ରସାଳାପ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ
                    ଜମୁ ଜମୁ
ଭଗ୍ନ ସିଂଧୁ ଆସମାନ
                    ଚମକାଇ
ବାଜବ ଗୋ ଭଗ୍ନ ବାଣୀ
                    ଝମ ରମ...

ଉପବନ୍ଧୀ ପାଶେ ରହି

ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେଁ

ରଜନୀ କି ଯିବ ପାହି

ରଙ୍ଗ ବେଶେ

ଅଧରର ସ୍ପଂଦନରେ

ଦୋଳୁଁ ଦୋଳୁଁ

ଶୋଭା ମଂଚେ ଡୋଳୁଁ ଡୋଳୁଁ

ଛଂଦ ତମ

କର ସ୍ପର୍ଶେ କର ଛଂଦା

ଆଗ ଆଗ

ବାହୁ ପାଶେ ବାହୁ ବଂଧା

ଅନୁରାଗ

ହିଣ୍ଡିର ଯା ଶେଷଟେ

ଚିତ୍ତ ମମ

କାମନାର ତମେ ଦୂଁପେ

ଅନୁପମ ॥

— ରକ୍ତ ତପନ ତୀର୍ଥ —

ରକ୍ତ ତପନ ତୀର୍ଥ ତୀରେ
ଯାତ୍ରୀ ଆଜ ଜାଗ ବାରେ
ଉଡ଼ା ତୁ ତିରଙ୍ଗା ଝଂଡ଼ା
ଜନ୍ମ ମାଟୀ ନାଁ ରେ ।

ଶାଶ୍ୱତ ତୁମେ
ସତ୍ୟ ପ୍ରୀତିରଂଗ ଶିଖାଏ
ସୁଂଦର ଆସ ମାନ
ସାମୀ ମାତ ଉଦଧି
ଗାବନ୍ତୁ ଗାନାତ୍ରୀ ସ୍ୱାଧୀନ ଶୁଭ
ନାଚ ଉଠୁ ପୁଣ୍ୟ ଚନ୍ଦନ ଫୁଲ ଦେ ଜୟସ୍ତରେ···
ମାଳ ଉର୍ମ୍ମି ତାଳେ······

ସ୍ନିଗ୍ଧ ଶ୍ୟାମ
ଧବ ଧାମ
ମନ୍ଦ୍ର ଉଠୁ
ବାଙ୍କ୍ୟା ତାନ
ଓଁ ଶାନ୍ତି ଓଁ ଶାନ୍ତି ଓଁ ଶାନ୍ତି ଗାଉରେ ଝଂକାରେ···

—:o:—

—ଝଠ ଝୁଲ—

ଝଠ ଝୁଲ

ଝୁଲ ଝଠ

ଝଠ ଝୁଲ ଝୁଲ ଝଠ

ଝଠ ଝୁଲ

ଝଠ ଝୁଲ

ଝଠ ଝୁଲ······

ଜନ୍ମ ତବ ଜୟ

ଜୟ ଗୌରବ ମୟ

ସଂଗୀତ ଝଠୁ ଝଠୁ ଚଇତାଲ୍

ଚଇତାଲ

ସଂଗୀତ ଝଠୁ ଝଠୁ

ଝଠ ଝୁଲ

ସୁଂଦର ପାଦ ଅରବିନ୍ଦ

କଦମ୍ କଦମ୍ ନବ ଛନ୍ଦେ

ଭୂଷା ଦେଶ ଦେଶ ଭୂଷା

ତାନ ତୁ ଚମକାଅ

ଚମକାଅ

ରଞ୍ଜନ ତରଙ୍ଗୀଳ

ତରଙ୍ଗୀଳ

ଚମକାଅ ରଞ୍ଜନ

ଝଠ ଝୁଲ

—ଗୀତ—

(ଝୁଠ ଝୁଲ ଝୁଲ ଝୁଠ)

କନିଅର କନକିତ ଅଂଗେ
ରବି କର ନିକର ତରଂଗେ

ଜାଗି ଝୁଠ ଝୁଠ ଜାଗି

ଜଗତର ଜୟ ଗାଥି

କର ଜଗତର ଜୟ ଜୟ ଚାରୁ

ଜୟକାର

କର ଜଗତର ଜୟ

ଝୁଠ ଝୁଲ

ଝୁଠ ଝୁଲ ଝୁଲ ଝୁଠ..........

—:୦:—

—ସଂଗୀତ—

ନାଅ ଗୋ
ଏ ଅଂଜଳି

ଜୀବନର ଗୀତିକା
ମଂତର ଅର୍ଚନା
ଲିପିକା
ଅଂତର ଶତଦଳ ଅର୍ଘ୍ୟ ଥାଳ... ...

ଓ......ଓ...

ବନ୍ଦନା ବୁଝିନ

ପୂଜାରିଣୀ

ଓ......ଓ...

ସେ ଯେ—ମଂଗଳ ପ୍ରେମ ବାସ୍ନାଣୀ

ଚାପୀରନ୍ତ ମୂର୍ଚ୍ଛନା

ବୁଝେଁ ତବ ମାରଜନା

ସେ ପ୍ରଦୀପ ଜ୍ୱଳେ ଜଠୂଅର

ଆଶିଷ

ଭବସେ—

ମୁଂଙ୍କର—

—ଉଡ଼ଯା ଉଡ଼ଯା କଏଦୁଁ ପକ୍ଷୀ—

ଉଡ଼ଯା ଉଡ଼ଯା

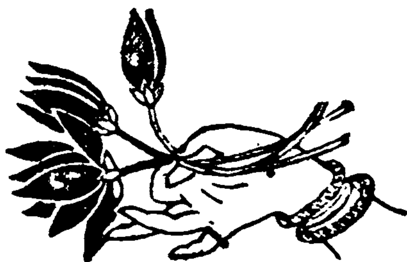
କଏଦୁଁ ପକ୍ଷୀ

ପିଞ୍ଜିର ଖିଡ଼କୀ ଖୋଲ

ରେ

ପିଞ୍ଜିର ଖିଡ଼କୀ ଖୋଲ

ମାୟା ବନ୍ଧନ
ତୋର ବନ୍ଧନ
ସ୍ନିଗ୍ଧ ସୁଂଦର
ତର ନିରଂଜନ
ଗୌଛୁ ରେ ରେଣୁ ରେଣୁ
ସତ୍ୟ ମୋତି ବୋଲ
ରେ
ସତ୍ୟ ମୋତି ବୋଲ
ମିଥ୍ୟା କାଞ୍ଚନ ଭୁଷ୍‌ନା ଏଡ଼େଦେ
ସତ୍ୟ ଛଦନ୍ତି ସାଜ ସିଂଗାରେ
ନାମ ଝର ଝର
ସଂଗୀତ ଝରେ
ଛୁଟିବ ଗନ୍ଧ ଗୋଲ୍
ରେ
ଛୁଟିବ ଗନ୍ଧ ଗୋଲ୍ ।

—କାଳ-ନଦୀ—

ବନ୍ଧ—

ଧୀରେ, ଧୀରେ, କାଳ ନଈ

କୁହୁ, କୁହୁ, ସୁରେ,

କୁହୁ କୁହୁ ସୁରେ

କନ୍ଧ—

କେ ରଚେ ସେ ଶୂନ୍ୟ ଦେଶେ

ଆର ପାରେ ଦୂରେ

ଆର ପାରେ ଦୂରେ

ନୀଳ ରଂଗେ ତରଂଗ ଭଂଗେ

ସୁନ୍ଦର ତୋର ଖେଳା

ରୁଦ୍ର କରୁଣ ମୋହନ ନୃତ୍ୟ

ତାଳେ ତାଳେ ଲୀଳା

ତରଂଗ

ତାଳେ ତାଳେ ଲୀଳା

ବାଳ ବୃଦ୍ଧ ବନିତାରେ

ଭସାଇ ତୋ' ବକ୍ଷ ଧାରେ

କି ବା ହାସେ

କି ବା ଭାସେ

ତୋ' ଉଙ୍କାତା ଘୂରେ

ତୋ ଉଙ୍କାତା ଘୂରେ...

—※—

—ସ୍ୱାଗତମ୍ -

ସଂଘ ଉଠ ସ୍ୱାଗତ ଆଜି

ଅଂବର ସିଂଧୁ ଅମୃତ ଗୀତ

ଗାଏ ନିରାମୟ—

ସୁଂଦର ସାଜ

ନିଷ୍କାମ ସେବା

ସ୍ୱଦେଶ ପ୍ରୀତି

ହୃଦୟେ ହୃଦୟେ ଲହରୁ ନାଚି···

ଖେଳ ଉଠ

ବିଶ୍ୱ ସୁଧା

ନବ ନବ ରଙ୍ଗେ ଶାଶ୍ୱତ ନାଚୁ

ଜନ ମନ ରଂଜନ—

ଶାନ୍ତି ତରଙ୍ଗ

ସାର ସମ୍ବୋଧନ

ସଂଗୀତ ବାଜୁ

ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ

ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୁ

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମେଦେ ମଞ୍ଜୁଆର ସାଜ ।

—ଆସି ଥିଲ ଗୋ—

ନିଶିର ଶେଷେ
ଆସି ଥିଲ ଗୋ
ଆଖି ଆଖି ଲୁଚି
ଯାଇଛ ତ ଆହା
ଯେବେ ସେ ନିମିଷେ
ଦେଖା ଦେଲ ଗୋ···

ସରଗ ଯୋହ୍ନାରେ ମିଶାଇ ଆନନ
ଅଧ ଅଧ କରି ଅଧର ପାନ
ଯେ ସୁରେ ଗାଇଲ
ସରଗ ରଙ୍ଗିଣୀ
ସେ ସୁରେ ସେନେହ
ଶିଖାଇଲ ଗୋ···

ତବୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଫଟିଛ ସନ୍ଧାରେ
ସେଇ ବେଣୁ ଯିନା ଶ୍ରୀପଦ କଂଜେ
ଡନୋଟି ଅଝର
ପିରତି ବୋଲି ଯେ
ଏଇ ବୁକେ ମୋର
ଆଂକ ଗଲ ଗୋ······

—ଥାଅ ଦୂରେ—

(କା   ଙ୍ଗା—ରୂପକ)

ଯାଅ ଦୂରେ ବିଦେଶୀ ରେ

ଥାଅ

ଦୂରେ·····ଦୂରେ ··

ଏ ବସ୍ତୁସ୍ଥ ଅଁଧ ମିନା

ମିଛେ ମିଛେ

ଝୁରେ—ଥାଅ

ଦୂରେ··· ଦୂରେ···

ଢଅ ମୋର ଅଶ୍ରୁ ଦ୍ୱାଗ

ଫେସ୍ୱଅ

ମୋ ପୂରେ

ନଅ ତବ ସବୁ ଦାନ

ନଦସ୍ୱେ

ନଠୂରେ——ଥାଅ ଥାଅ

ରେ··· ଦୂରେ···

କହାଁ ମୋର ସ୍ୱପ୍ନେ ସ୍ୱପ୍ନେ
ସ୍ୱପ୍ନା ଭୂମ
ଦୂରେ

ବାଁଧି ନିଅ ଏଇ ମାୟା
ଡାକେ
ସୁରେ ସୁରେ – ଥାଅ ଥାଅ
ରେ ଦୂରେ···

—:o:—

—ଜାଗ ଜାଗ—

ନଜିର ଶେଷ

ଜାଗ ଜାଗ
କିଶୋରୀ କିଶୋର
ଗାଅ ଆଜ
ଜୟଗୀତ ବାରବାର

ଆଲୋକ ଅଳରେଢେ
ରକ୍ତ ପତାକା
ବନ୍ଧୁ କବିତା
ଭାରତ ଗୀତା

ଚମକାଇ ଦେ ଥରେ
ଦୁନ୍ଦୁଭି ତୋର
ଦୂର ଆନ୍ଧାର
ଛନ୍ଦୁ ମନ୍ଥର
ନବ ମଲ୍ଲୀ ଆନନ୍ଦ ଶବ୍ଦର
ବାଁଧି ଝୁଲରେ ଝଙ୍କୁ
ବାହୁ ଡୋର
ଜାଗ ଜାଗ କିଶୋରୀ କିଶୋର···

ମନ୍ଥରେ ମନ୍ଥରେ
କେ ଆଜି ଡାକେ
କାମିନୀ କାନନ
କାଂଚନ ଶାଖେ
ଝଙ୍କୁ, ଝଙ୍କୁ
ତୋ’ ଧୂମ ଡୋର ··

—କ ଅଂଧାର କଟି କୃଟି—

କ ଅଂଧାର୍ କଟି କଟ୍ କ ନସ୍ତାଁ କଥାଁ

ଏଠି ରଚେକ ଘଷ ଘଷେକ

ଅବଲମ୍ବେ ଅଭିଯାନ୍—

କାହିଁ ଟ୍ରନ୍‌ସପୋର୍ଟ

କାହିଁ ଟିକ୍‌ସି

କାହିଁ ବଲ୍‌ଡିଂର୍ କାହିଁ ଷ୍ଟ୍ରୀଟ୍

କାହିଁ ସରକାର୍ ହାଉସ ପରମିଟ୍

କାହିଁ ମାତାଲ୍ ମାରପିଟ୍

ନାହିଁ କ······ଏଇଠି

ପୋ ଲ୍ଲ ସ୍ ଉପୁଟି

କ ଅଂଧାର୍ କଟିକଟ୍

ମନ୍ଦର୍ ମସଜିଦ୍ ପୁରାନ୍ କୋରାନ୍

ଅପଦ୍ଧୁରେ ପଥଦ୍ଧୁରେ

ଅପକ୍ଟେ ଏକ ଗାନ୍

ଜଠେ ଗୁମ୍‌ ଦୁମ୍‌
ଛୁଟେ ଜଚ୍‌ ଜଚ୍‌

ଫେଲ୍‌ଷ ବାଟା ବାବୁ ଫାଷ୍ଟ୍‌
ସବୁ ଶୁନ ଶାନ୍‌ ସବୁ ଶୁନଶାନ୍‌
ସବୁ ଏକଦମ୍‌ ଅପୋଜଟ୍‌

ପିଁ-ପିଁ-ପିଁ-ପିଁ
ବାଙ୍କେ……ବଗ୍ଲା
କ ଅଂଧାର୍‌ କଟି କଟ୍‌—

—:o:—

—ପୁନରପି ନୂଆ—

ପାଲଟିଲା ଆମ ଚନ୍ନ କାରଖାନା ପୁନରପି ଆଜ ନୂଆ
କର୍ଣ୍ଣ ସୃତର କଂକାଳ ମଧ୍ୟ ଚେଜଲ ଶୀର୍ଷ ଦୁଆ
ଚେଜଲ ଶୀର୍ଷ ଦୁଆ—
ଅମୃତ ମଧୁ ଉଛୁପି ଏଠି
ଓଡ଼ିଶା ଆକାଶ ଚଢ଼ଟିବ ଉଠି
ଅଶୋକ ନଗର ଚଂଜନୀ ଭଗ୍ଯାସୁଁ
ଛୁଟିବ ଚମିଣ୍ଣ ଧୂଆଁ…ଛୁଟିବ ଚମିଣ୍ଣ ଧୂଆଁ…

ଦୂର ବଦେଶରେ ବଂଧୁ ବାଁଧିଥିଲ
ଏକ କାରଖାନା ସୁଗେର୍ ବାଲ୍’
ପୁଣି ସେ ଆଣିବ ସୁନାର ସପନ
ଉଡ଼ିବ ସୁନାର ଶୁଆ···ଉଡ଼ିବ ସୁନାର ଶୁଆ···

ଏଇ ଧୂଳି କଣା ନୂହଇ ରେ ଜଣା
ଲଭିଥିଲ ଦିନେ କାହାର କରୁଣା
ରହିଛି ରେ ଏଥି ପଥର ମଥାରେ
ମଧୁର ପୀରତି ଥୁଆ···ମଧୁର ପୀରତି ଥୁଆ···

ଏଇ ଅମ୍ବିକାର ସୁନା ଓଢ଼ଣୀ
ସୁନା ବାଲି ତଟେ ରଚିଲି କାହାଣୀ
କଳପନା ପଟେ କଳପ କଳପ
ରଖିଗଲି ସୁନା ନାଆଁ···ରଖିଗଲି ସୁନା ନାଆଁ···

ଏ ମାଟି ମାଆର ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମା
ଏଇ ପଥେ ଆମ ଦେବେନ କି ସାହା
ଶିଶୁ ମହୋତ୍ସବେ ଫିଙ୍ଗିବେନ କରେ
ଚନ୍ଦର ସକୋଷ ମୁଆଁ···ଚନ୍ଦରସକୋଷ ମୁଆଁ

—ଢଅ ଦେଖା ପଦ—

ପ୍ରୀତିରେ ତୁମ
ସୁଂଦର ମମ
ନଅ ଭାବ ନଅ ଢ଼ାବ
ନନ୍ଦତ ମମ
କୁଂଜ କାନନ
ହେଉ ତୁମ ମନ ଲକ୍ଷି...

ଦୂଆର ମୃତଁରୁ
ତୁମ ଶ୍ରୀ ଘୁମୁରେ
ଧୃତ ଧରୁ ଧରୁ
କୃପା ଅପାରରୁ
ନୂପୁର ନଚାଇ
ମୁରଲୀ ବଜାଇ
ଢଅ ଠାର୍ କୃପା ଆଶି ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଶ୍ମି
ଢାଳ ଢଅ ତୁମେ
ଗଢ଼ ଯାଏ ମହା
ମୂର୍ତ୍ତି ମମ
ଢଅ ଦେଖା ପଦ
ଅମିସ୍ତ ଅପୁନେ
ଆଉ କେତେବେଳେ ବାକି ।

— ଓଡ଼ିଆ ଭୁ ଆରେ ଆଜି ଆ —

ଓଡ଼ିଆ ଭୁ ଆରେ ଆଜି ଆ
ଆରେ ଆଜି ଆ
ଯେଉଁଠି ବୃନ୍ଦା ମୁକନ୍ଦ ବାନା
ତୋ' ଜଗନ୍ନାଥ ନାଆଁ···
ତୋ' ଜଗନ୍ନାଥ ନାଆଁ······

କହିଲେନ୍ତ ରାମାନନ୍ଦ
ଚଟାଣି ଚନ୍ଦ୍ର ସାମନ୍ତ
ବଘାଣି ଟୋକା ଧରମା
ଝପାଇ ଦେଲେ ଦୁନିଆଁ
ଝପାଇ ଦେଲେ ଦୁନିଆଁ······
ତୋର ସାଇଜ ରଙ୍ଗ
କଳା କଉଣ୍ଡିକ କଳ
ଯେ ରସେ ରଚିଲା ଗାନ
ତମ ଗାନ ସେନ ମିଆଁ
ତମ ତାନସେନ ମିଆଁ······
ସେଇ ସେ ଅମର ଗାଥା
କଳିଙ୍ଗ ଜରଭ ଗାଥା
ପୁନରପି ଫୁଟି ଉଠୁ
ନବ ନବ ଯୁଗେ ଗାଥା
ନବ ନବ ଯୁଗେ ଗାଥା···

—ଏ ଫଗୁଣ ଋତୁ ବନେ—

ଏ ଫଗୁଣ ଋତୁ ବନେ
କଏ ତୁମେ କଏ ତୁମେ
ଝଡ଼ ମାସ ପରେଯୁ
କି କୁହୁକ ଘୁମ ଘୁମେ—

ନବୀନ ସବୁଜ ଶ୍ୟାମ
ବର୍ଣ୍ଣ ରାଧା କୁଂଜ ଧାମ ନଟବର ଆଜ କି ଦେଖ
ନାଚ ତୁମେ ଝୁମ ଝୁମେ—

ଉଡ଼ାଇ ଅତୁଳ ବାସ
କେଉଁ ଉଆସରୁ ଆସ
ବକୁଳ ଭ୍ରମର ଦଳ।
କାମ କଳା ଭୂମେ ଭୂମେ –

ଝୁଲେ ଫୁଲ କୁଂଜ ସଖି
କି ଅଭିନନ୍ଦନ ଲେଖି
ଓଢ଼ଣା ଉଡ଼ାଳେ ତାର
କଏ ଡାକେ ଗୁଣ୍ଣୁ ତୃଣେ

କେଉଁ ସହରର କଥ
ଲୁହ ଜଳେ ଲେଖ ଛବ
ରକ୍ତ ରଙ୍ଗ ଦଣ୍ଡ ଦାନ
କାସାର ଭୁଭୁମେ ଭୁମେ – —

— ଶାନ୍ତ ବୋଲ ଦୁନିଆ —

ବୋଲ, ବୋଲ
ଶାନ୍ତ ବୋଲ୍ ଦୁନିଆଁ
ବୋଲ ଶାନ୍ତ ବୋଲ ରେ ଦୁନିଆଁ
ବୋଲ ଶାନ୍ତ ବୋଲ୍ ॥

କାଳ ଅନ୍ଧନିଶା କରେ କଳପନା
ଡୁବାଇ ଦେବ ଘର ଆପଣା
ପ୍ରୀତି ଅମରୁତ ଭୁବନ ଦୁଆରେ
ଡାକ ଦିଏ କେ ବୋଲ ରେ ଦୁନିଆଁ
ବୋଲ ରେ ଦୁନିଆଁ ବୋଲ୍ ॥

ଧ୍ୱଂସ ରଚେରେ ପ୍ରଳୟ ଗୀତା
ଅସୀମ ଲୁଚ ଝଂକା କଳ୍ପତା
କୋଉଠି ଡାକେ ତୋ' ଯୁଗ ଯୋଗୀ
କେଉଁ ଅଜଣା ରେ ବୋଲରେ ଦୁନିଆଁ
କେଉଁ ଅଜଣା ରେ ବୋଲ୍...

— ଝୁଲଣା —

ମନେ ରଙ୍ଗ ଝୁଲଣା
······ଝୁଲଣା

ନିଶା ଘୋରେ···
ଘୋ···ରେ···

ରଜତ ଜୋଛନା
ଘନେ

ଘନ ବରଷାର
ଫାନ୍ଦେ

ଭୁବନ ମୋହନ
ବେଶେ

ଲଳନା ମାଧବୀ
ଦେଶେ

ନାହିଁ ଆଶା
ପଦ ଶେଷେ ··ମ···ନେ ··ର···ଙ୍ଗ

—ଝିଅଟିଏ ସେ—

ଝିଅ ଟିଏ ସେ
ସବୁଠୁଁ ବଡ଼
ଗେଲ ବସର ଲୋ

ସତେ ଯେମନ୍ତେ
ରତନ ଟିଏ
କେଉଁ ଘରର ଲୋ—
ଗୋଟିଏ ବୁନ୍ତରେ ବୁନ୍ଦିଁକନା
ତା' ଦେହ ଗଢ଼ା ଲୋ

ଖୋଜୁଥିଲ ଯେ ବାନ୍ଧୁନ ଦବ
ନାହିଁ କେ ପଣ ଲୋ

ପାଞ୍ଚ ପୁର ଛ ବୁଲୁଛ
ଏଇ ମାଘରୁଁ ଲୋ

ସବୁଁ ଥିଲ ସେ ଚଞ୍ଚ ଚଟ
ମୋର ଆଗରୁଁ ଲୋ—

ଇସ୍କୁଲ୍ ରେ ଲେଖିବ ନାଁଆ
ଦେଇଛି ଭଲେ ଲୋ
ଲେଖୁଚ ମନେ ସୁନ୍ଦର ଯାହା
ଥରେ ଶୁଣିଲେ ଲୋ
ହେଲ ନ ହେଉ ଡ଼ାକୁର ଅଙ୍କ
···କୋଡ଼ଏଁ ଡକ୍ ନେ
ଲେଖୁଚ ତଳେ ଫଅଟ ଫଟ
କଟକ ଛକ ଲୋ ।

ନାଣ୍ଟି ମାନେ ଯେ କୋଉ କଥାକୁ
ଡରେ କାହାକୁ ଲୋ
ଅପରଧା ଯେ କରନ୍ତି କେବେ
କଏ ତାହାକୁ ଲୋ
ଝୁଲଗଲେ ତା ନୂପୁର ବାଜେ
ଝୁମୁର ଝୁମୁର ଲୋ
ଶୁଣି ତା କଥା ଘୁମୁରେ ପାଖ
ଘୁମୁରୁ ଘୁମୁରୁ ଲୋ ।

— ଚିର ସୁନ୍ଦର ହେ —

ଚିର ନୂତନ ନନ୍ଦନେ ସାକାରୁମେ
ଚିର ସୁନ୍ଦର ହେ
ଚିର ନୂତନ ହେ—

ଆସ ପୁଣ୍ୟ ଫଗୁଣ ଦଳ ସ୍ନିଗ୍ଧପଥେ
ମଣି ମରକତ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଦିବ୍ୟ ରଥେ
ନବ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସ୍ୱାଗତ ଅଧରହେ
ଶୁଭ ମଂଗଳ ଆଶିଷ
ଛଂଦୋଦୟେ—

ଜାଗ ଉତ୍ସବ ନନ୍ଦିତ ଗୀତ ମୋଦେ
ଦୁଃଖ ଜରଜର ପୀଡ଼ିତ ଦୀନ ହୃଦେ
ସୁପଥେ ଅପଥେ ସନ୍ଧ୍ୟେ ଅନ୍ଧ୍ୟେ
ଚିର ମୂର୍ଚ୍ଛନା ତବ ପନ୍ଥୀ
ଜାଗି ରହେ—

ବାଳ ଶିଶୁ ହୃଦ ନନ୍ଦିତ ଫୁର୍ତ୍ତି ରସେ
ତବ ସୁଖ ଜନ ମାନବ ଛାର୍ଥ ଦେଶେ
ପନ୍ଥୀ ହିମଗିରି ସୌମ୍ୟ କଣ୍ଟକ ଶୋହେ
ସୁର ମୁନିବର ବନ୍ଦିତ
ଗଂଗା ବହେ —

—୫୦—

—ବଂଧୁ ବଦଳା ତୋ ରାଜୁତ—

ବଂଧୁ ବଦଳା
ତୋ' ରାଜୁତ
ଅହଂ ସୃଷ୍ଟି
ଉଠାଇ ଦେ
ଦୁଃଖୀ ଦୁନିଆ
ହାହା ହୁହୁ
ଦୁଃଖ ଦାଉ
ଛୁଟାଇ ଦେ···

ନିତ ନିତି
ଦୁନ୍ଦୁ ଘାତ
ପ୍ରସରେ ଯା
ଉଠାଇ ଦେ
ଅଭିମାନ
ସନମାନ ,
ଶମଶାନ
ଘଟାଇ ଦେ······

ସମତାର

ମମତାର

ଶତଧାର

ଛୁଟାଇ ଦେ,

ବୁକେ ବୁକେ

ତୋ, ମଇତ୍ରୀ

ଧରିତ୍ରୀରେ

ଫୁଟାଇ ଦେ···

ବନ୍ଧୁ, ବଦଳା ତୋ' ପ୍ରକୃତି

ଅଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି

ଜଗାଇ ଦେ······

—ଃ୦ଃ—

— ଉଦ୍‌ବୋଧନୀ —

ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଏକାଠି ହୁଅ

କଉଠି ଅଛ କଏ

ଶୁଭୁ ନାହିଁ କି ଉତ୍କଳ ମା

ଘଉଠି ଡ଼ାକ ଦଏ······

ବୁନ୍ଦି ବୁନ୍ଦି ତା' ନୟନୁଁ ଝରେ
କଉଁ ଅକଥା ବ୍ୟଥା
ବୁଝେ ନାହିଁ କି 'କାହିଁ' 'କୋଥାଏ'
'ଏକଡ଼ କେନ୍ଦ୍ର' କଥା……
ଅସ୍ତି ତୁ କେ ଜବର ଦସ୍ତି ଶକତ ଛୁଂଡ଼ ନଏ
ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଏକାଠି ହୁଅ
କଉଠି ଅଛ କଏ……

'ନିଗମ ବୋଲି ବେଦ କହି'
ଶୁକ ଉବାଚ ଗୀତ କାହିଁ
କାଁଦେ କାର ଘ୍ରମ ଖେଇ
ଚଉତିଶା ଚନ୍ଦ୍ର ପୋଇ

କେ କଣିକେ ନର ମାଲ୍ୟେ ସାମ୍ୟ ଅମିୟ ପିଏ
ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଏକାଠି ହୁଅ କଉଠି ଅଛ କଏ…

—ସଂଜ ସମୀରେ—

ଆଖି ଠାର
ଭଂଗି ପର
କାନୁ କଳା
ମୁହେଁ ଶୋହେ
ସୁଧା ସ୍ୱର
ରଂଗାଧରେ
ବେଣୁ ରାଧା
ରାଧା କହେ......

ଦେଖିବ କେ
କେକ ଚୂଳ
ବାଙ୍କ ଜୁଡ଼ା
ଆଖି ମୋହେ
ଲେଖି ନେବ
ସେକ ସତେ
ସେଇ ଛଟା
ପ୍ରୀତି ଲୁହେ......

କାଳନ୍ଦି କୂଳେ ନଯା
କୁଂଜ ରଜା
ଜାଗି ରହେ
ସଂଜ...ସମୀରେ ଚାର
ବେଣୁ ବଜା
ମର୍ମ ଦହେ...

— ରାଜ ହୃଦୟାସନେ —

ରାଜ
ସିଂହାସନେ
ଆଜ ଗୋ
ରାଜା

ସାଜ
ଯୁଗାନ୍ତର
ନୂତନ
ତାଜା

ଢଳ
ବୃକ୍ଷ ବନ
ଢଳନ୍ତେ
ଅଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ

ପଦମ ପଦ ରଙ୍ଗ
ଗନ୍ଧ ସୁଧା
ପ୍ରଥମ ରବି ଗାନେ
ହୃଦୟ ଶଙ୍ଖ ଯାଚେ
ଆଜ ସ୍ୱାଗତ
ବାଜେ ବାଜା……

— ପୂଜାର ପ୍ରଶ୍ନ —

ପୂଜାର ଦ୍ରୁମ
ପ୍ରୀତି ପୂର୍ଣ୍ଣା
କଳିକା •
ଝଅ କି ବର୍ଷ ଘାତ ନୂଆଁ
ନାଳିକା......

ସଜ ସଜ ଉଷା ନବ ଲଗନେ
ତବ ସୁନ୍ଦର ସେ ଜଗ ଜଗନେ
ଜଳାଇ ଦୀପାଳିକା
କେଉଁ ପୂଜାର
ଝଅ ତବ
ଡାଳିକା......

ତବ ରତ୍ନ ରଶ୍ମୀ ବନ କୁଆରେ
ମଣି ମଣ୍ଡିତ ମନ୍ଦିର ଦୁଆରେ
ଧୀରେ ଝୁଲି ଝୁଲିକା
କେଉଁ ପୂଜାର
ଝଅ ତବ
ଡାଳିକା ....

ତବ ରାଗିଣୀ ପୁଲକିତ ଅଙ୍ଗେ
ମେଘ ସାଗର ରଙ୍ଗ ତରଙ୍ଗେ
ଖେଳ ଦୋଳ ଦୋଳିକା
କେଉଁ ପୂଜାର
ଝଅ ତବ •
ଡାଳିକା......

- ବନ୍ଦନ ଗୀତ ତୁ ଗାଇ ଆ -

ବନ୍ଦନ ଗୀତ ତୁ ଗାଇ ଆ

ପୀୟୂ ପୀୟୂ ଅଧରେ ପାପିୟା

ନାଚେ ଝୁମିଇ ଶାଖୀ

ସଙ୍ଗିନୀ ମତାଣିଆ—

ଶାରଦଆ ବୃଂଦନା

ନୂଆ ବୋହୂ ସାଜି ସାଜନ

ଚହୁ ଚୂଳ ତଳ ଅଂଧାରେ

ଓଢଣା—

ଆଢ଼ଦଆ -

ଗଂଧ ରେଣୁ ବହ୍ଲଇ

ମାଳତୀ ବାଆ ନଈ

ଗୀତ ନସ୍ପଇ ନାଚନ

ତାଥିୟା

ଥିୟା ଥିୟା—

ସାଜେ ସଜି ସୁଂଦରୀ

ଇନ୍ଦ୍ର ତାର ସପାନ

କଣି ନେବ ଭଲେ ଦଗ୍‌ବନ୍ଧୁ

ଭୁମୂଦନା

ବଂଧୁ ଭୁୟା—

—।*।—

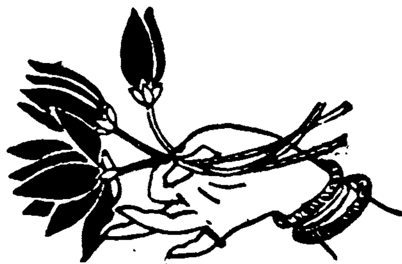
—କେଉଁ ସୁରେ—

ମିଶ୍ର ଭାଟିଂ—ଆଦ୍ଧ ତାଳ···

କେଉଁ ସୁରେ କେ ଗୋପନ ବଂଶି ବାଏ
ମନ ମଧୁ କୁଂଜେ
ଅଫୁଟ ଫୁଟାଏ (ରେ)
ଗୋପନ ବଂଶି ବାଏ

ତାର ସୋହାଗ ଭରା ସୁରେ
କାରେ
ଡାକ ଦିଏ କ ଦୂରେ
ଆଜ
ପ୍ରାଣ ପୁଲୀନା ପ୍ରେମ ଯମୁନା
ଆନନ୍ଦେ ଉଚ୍ଛୁଳେ
ଫୁଲ ରଂଗ ତରଂଗ ଅଂଗେ ଅଳ
ଛଳ ଛଳ ଗାଏ
ଗୋପନ ବଂଶି ବାଏ···

ତାର ନାଲି ଗୋଲାପି ଓଠେ
ଏଇ—
ମର୍ମ ଭାଷା ଫୁଟେ ·
କେଳିଁ
ମୂର୍ଚ୍ଛନାଟି ହ୍ରସ୍ୱ ପୀଠେ
ରଣ୍ଡି ରଣ୍ଡି ଉଠେ
ଯେଉଁ···ତାନ ପଥେ କି ସଞ୍ଜ ତାରା
ଚକିତେ ଅନାଏ
ତାରା—
ଚକିତେ ଅନାଏ···କେ
ଗୋପନ ବଂଶୀ ବାଏ···

—ନିଜନେ—

ଉଡେ ପକ୍ଷୀ ·
ଏ ନିରଜନେ ମୁରୁକିଆ
ଡାକେ କେ···?

ଚାହ ଆଜ
ଚାହେ ନଯାଏ
ପଲକ ପଡ଼େନା ଆଖି
ହିଁକି ମାରେ
ସୂରଯ-ମୁଖୀ
ଶ୍ୟାମ ଶାଖେ ଶାଖେ•••

ସୁଧା ଢେଉ ବାଉଁଶ ଧାର
ସୁରେ ସୁରେ
ଅଟକେ ତାର

ମଧୁ କୁଞ୍ଜ
ଅଂଗନାର
ନୂଆ ବନ୍ଧୁଆ ସେ•••

ଶୂନ୍ୟ ମନ
ଢଏ ଲଗାଇ
ପୀରତ ବଂଶୀ ବଜାଇ
ରୂପ ଆଁକେ
ସପ୍ନ ସାଥୀ
ଅଖି ଆଗେ ପାଗେ••••••

—ଅଶ୍ରୁଲିପି—

ଡ଼ାକି ଡ଼ାକି ବେଳ ବୁଡ଼ଚ ହେ
ଡ଼ାକି ଡ଼ାକି
ବେଳ ବୁଡ଼ଚ ହେ

ନୟଣ ଅଂଧାର ଘୋଟିଲାଣି ଆସି
ପଲ୍ଲୁତ ପଥ ଡୁଡ଼ଚ ହେ
ପଲ୍ଲୁତ ପଥ
ଡୁଡ଼ଚ ହେ—

ଉଡ଼ଯାଏ ପକ୍ଷୀ ଗାଇ ପିପ୍ପୁ ପିପି
ଆଷାଢ଼ ବାଦଲ ଝରେ ଟିପି ଟିପି
ଆଖିନରେ ଏଠି ଲେଖିଯିବ ଲିପି
ଭ୍ରମର ଲାଗିଯା ଘୂରଚ ହେ
ଭ୍ରମର
ଲାଗିଯା ଘୂରଚ ହେ—

ଚଳନେ ଚରଣ ଥରେ ଥର ଥର
ଚମକେ ଚପଳା ଡର ଡର ଡର
ମୋ' ଆଶା ପ୍ରଦୀପ ଉଭଳ ଝିକକ
ଏଇ ପଥେ ସଖା ଲୁଚିଚ ହେ
ଏଇ ପଥେ
ସଖା ଲୁଚିଚ ହେ—

—କେତେ ମହାନ—

(ମାଲ୍ କୋଷ ଆଦ୍ଧ ତାଳ)

ତୁ ସରବ ନସ୍ପୃହା କେତେ ମହାନ୍
ବନ୍ଦନା ତୋ' ଛୁଟ୍ ଯଜ୍ଞୁ
ଅଥରବ ସାମ୍—

ହେଉ ଯେତେ ଥିଲ ଯେଡ଼େ ଯେ ନଥିଲ
ହେଉ ଯାରେ ଯାହା ପିଏଯେ ମାଗିଲ
ସିଂଧୁ ତୁ ଅମ୍ବର ଗାଏ
ତୋ' ଯଶୋ ଗାନ୍
ବନ୍ଦନା ତୋ' ଛୁଟ୍ ଯଜ୍ଞୁ
ଅଥରବ ସାମ୍

ସବୁଠି ତୁ ରକ୍ତ ଝରୁର ଅଂତରେ
ପାରେ ଦେଖି କଏ
କେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ବଳେ
ଜାଗି ଉଠେ ଅଦରଦ ଆବାହମାନ୍
ବନ୍ଦନା ତୋ' ଛୁଟ୍ ଯଜ୍ଞୁ
ଅଥରବ ସାମ୍—

ମଧ୍ୟ ଝଡ଼ କାକର ଧୂ ଧୂ ଖରା
ଘୁରେ କାଳ ଚକର
ଦୁନିଆଁ ରେ ସବ
ଘୁରେ ଧ୍ୱଂସ ଓ ସୃଜନର
ତୋ' ସଂବଧାନ
ବନ୍ଦନା ତୋ' ଛୁଟ୍ ଯଜ୍ଞୁ
ଅଥରବ ସାମ୍—

—୫୦—

ରାମ ଧୂନ୍

ନମୋ —

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଗବାନ

ନମୋ ନମ

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ନମୋ ରାମ

ନମୋ – ରାମ ନମୋ – ନମୋ ରାମ ନମୋ……

ଜନ ରଂଜନ ଦଶରଥ ନନ୍ଦନ ହେ

ଶୁକ ସନକ –

ଯୋଗୀ ସୁର

ବନ୍ଦନ ହେ

ସୀତା ହୃଦ – ଚନ୍ଦନ ନମୋ ନମୋ……

ହେ ଜନ ବନ୍ଧୁ ଭବ ଦୁଃଖ ହର

ଅବନୀ—

ଆନନ୍ଦ

ପୀୟୂଷ ଝର

ମନ୍ଦସ୍ମିତ ମନୋରମ ନମୋ ନମୋ—

ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟ ଭ୍ରମ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ପ୍ରିୟ

ଦଣ୍ଡ କୋଦଣ୍ଡ—

ଧାରୀ ହେ

କମଣ୍ଡଳୁ

ନମୋ ଯଜ୍ଞ ତୋ ଧାରଣୀ ନମୋ ନମୋ…

— ଛିନ୍ନ ପ୍ରାଣେ —

ଅପୂନ ପାନେ ନପୂଂନ ମାଜ
ଶପୂନ ଶାନ୍ତ ଭାଜଲ
ଶପୂନ ଶାନ୍ତ ଭାଜଲ
ଛିନ୍ନ ପ୍ରାଣେ କେ' ମୋ ଆଜ
ଏ ସବ୍ଜ ସାଜଲ···ଏ ସବ୍ଜ ପାଜଲ···

ଲୁବ୍ଧ କାସ ଅଂଗନେ ମୋ'
ପ୍ରେମ ଅଂଧ
ଗଗନେ
ଚକନେ କୋଟି ଜ୍ୟୋତି କଣୀ
ଧାପଦାସ
ବଜଲ
ଧାପ ଦାସ ବଜଲ······

ଗାନ କୁଂଜେ ତାନ ପୁନ୍ଜେ
ଅମିୟ ଭୃଂଜେ
ଅଂତରେ
ଲ ମନ କଣା ମଂତରେ ଏ
ଇମନ ତାନ
ବାଜଲ
ଇମନ ତାନ ବାଜଲ···

—ପ୍ରଭାତି—

ଜଗାଅ' ଜାଗକେ ମଜଦୁର୍ ଜନତା
ନବ ଗୀତ ପ୍ରଭାତୀ ଗାଇରେ···
ଓ ·····

ଡାକ କୋଣାରକ ବୁକେ ଆଜି
ବିପ୍ଳବ ବଂଶି ଉଠୁ ବାଜି
ଉଡ଼ାଅ ବିଜୟ
ବୈଜୟନ୍ତୀ
ନବ ଗୀତ ପ୍ରଭାତୀ ଗାଇରେ ।
ଓ······

ଆମରି ଦେଶରେ ଆମେ ଦାସ୍ତାଦ୍
ବନ୍ଧୁଁ ଆମେ ବ ଦୁନିଆଁ ବାଦ୍
ପୂଠାରେ କମାଣ
କେ ଆଜାଦି
ନବ ଗୀତ ପ୍ରଭାତୀ ଗାଇରେ······
ଓ······

ପିଏ ଯେ ଆଜି ଆମରି ଲକ୍ଷ୍ୟ
ଆଜାଦ୍ ଆଣି ତା' ଧ୍ୱଂସ ବନ୍ଧୁଁ
ମିଳାଅ ଏକ ସୁରେ
କେ ଅଗ୍ର ଗାମୀ
ନବ ଗୀତ ପ୍ରଭାତୀ ଗାଇରେ···

—ଅଶ୍ରୁ ଗୀତ—

ଆଜ ସଞ୍ଜିରେ
ଆଖି ବାଦଲ
ଝର ଝର ଝରରେ —
କାଁଦ କାଁଦ
ରାତି ସାରା
ଆଖି ଜର ଜର ରେ......

ସଂଜ ତୋଳା ହେନା ଡ଼ାଳ
ବୃନ୍ତେଁ ଗୁନ୍ଥା ଡ଼ୋର ରେ
ଲଣ୍ଠର ମୋ'
ପ୍ରୀତି ଲାଗି
ଶୋକେ ମନ ଭୋର ରେ...

ବେଣୁ ଯନ୍ତ୍ରେ କେ ବଜାଏ
ପ୍ରାଣ କୁଂଜେ ମୋର ରେ
ଅଶ୍ରୁ ବୋଳା
ଗୋଟି ଗୋଟି
କୋଟି ଛଂଦ ସୁର ରେ...

ସେ ମୋହନ ହସ ଫୁଟା
କଂପନ ଅଧରରେ
ଛବି ପିବା
ଧାଏ ମନୁ
ଜିବ କ ପାଶୋର ରେ...

—ଭାଇ ଚାଲ ଭାଇ ସାଥେ —

ଭାଇ ଚାଲ ଭାଇ ସାଥେ
ଭେଦା ଭେଦ
ଏହି ଦେ ରେ
ମିଳାଇ
ହାତ ହାତେ
ଭାଇ ଚାଲ
ଭାଇ ସାଥେ···

ଏକ ମାଆର ସନ୍ତାନ ଆମେ
ଏକା ରକତେ ଗଢ଼ା
ଏକ ଦେବତା ପୂଜାରୀ ଆମେରେ
ପୂଜା ପତାକା ଉଡ଼ା
ଶିବାଜୀ ସୁଲତାନ ତୋ'ର କାନ୍ତି
ଇତି ହାସର ପ୍ରାନ୍ତେ
ଭାଇ ଚାଲ ଭାଇ ସାଥେ···

ତୋର ପଡ଼ୋଶୀ ଭାଇ ଭଉଣୀ
ଏକ ଘରର ସାଥୀ
ସଙ୍ଗୀତ ଗାଏ ସାମ ଅଥର୍ବ
ସେ ଦେଶର ମହାକାନ୍ତ
ତୋ ଗାଁ ପଡ଼ା ନଗର ବାସ
ଗୁନ୍ଥା ଏକ ସୂତେ
ଭାଇ ଚାଲ ଭାଇ ସାଥେ···

———

— ଜାଗହେଁ ଆଜ —

ଜନ ମୃଗ ଜୀବନ
ଜାଗ ହେ ଆଜ
ଜାଗ ଆପଦ ଦୁଃଖ
ଚାପ ନିବାର —
ପୀଡ଼ିତ ଲାଞ୍ଛିତ
ଜନ ମନୋ ରଞ୍ଜନେ
ଅମୃତ — ଦୌଲତ
ଦିଅ ଅଜାଡ଼ି

ବିଶ୍ୱ ବୃନ୍ଦାବନେ
ଅନ୍ତର ବନ୍ଧୁ ହେ
ନାଶିବ ଦୁଷ୍କୃତ
ଚଣ୍ଡ ପ୍ରହାର —
ଦୈନ୍ୟ ହାହା ରବ
ବେଦନ ବୋଧ
କ୍ଷୁଧା ଜ୍ୱର ମାର
ଦେ ଦଇତାର

ସତ୍ୟ ସୁଶ୍ରୀମନ୍ତ
ଯୁଗ ଚରଙ୍କୁ
ହେଉ ତୁମ ଏଇ
ଆଦେଶ ସାର —

—:o:—

—ବେଗେ ଚଲରେ ତରୀ—

(ମୋହନା — ଆଦ୍ଧତାଳ)

ବେଗେ ଚଲରେ ତରି
ଭବ ଜୁଆରେ
ଅଂଧ ତରଂଗର
ଅଂକେ ଥରି ଥରି···

ଝଂଜା ରଢ଼ ଲୁହ ମାରେ
ଆକାଶୁଁ ବଜର ଛୁଟେଡ଼େ
ଦୁସପନେ ଡ଼ରି ଡ଼ରି
କଂସ ଦେହରେ ଦରି
ବେଗେ ଚଲରେ ତରି ।

ଅଶାନ୍ତ ଲେଉଡେ କାୟା
ଭଲ୍ଏକ ଗୋପ ମାୟା
ଜାଗି ଉଠେ ବଣ୍ଟ ବଧା
ପୁଷ୍ପ ମାଳା ଧରି
ବେଗେ ଚଲରେ ତରି ।

ସୃଜନର ପଣସାଣେ
ସୁପ୍ତ ଡଳେପନେ
କେ ଆସେ ଦେବତା ସେ
ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ଅବତରି
ବେଗେ ଚଲରେ ତରି ।

—:୦:—

— ଭଂଜ ଗୌରବ —

ବଜାଅ ବଜାଅ ବିଜୟ ଡଙ୍କା

ଜଗାଅ ବିଜୟ ବଣ୍ଣବାଦ୍
ଆମେ ହିଁ ସେଇ ସୁପ୍ତ ଜନତା
ଭଂଜ ମାଟିର ଚିର ଦାୟାଦ୍ ...

ଭଂଜ ନଗର ଉଠେରେ ଜାଗି
ନାହିଁ ସେ ଉପଲ ବଜାନ୍ତ ଗୁଣ୍ଡା
ରକ୍ତ ବୁନ୍ଦାଇ ଉଠିଲା ଯେ ଦିନ
ରକ୍ତ ନଦୀର ଉପଲ କୁଣ୍ଡା

ଧାତ୍ରୀ ଅଙ୍କତ ପେଶଚ ଆମର
ଭଂଜ ନିଶାଣ ଉଡ଼େରେ ଆଜ
ବୀର୍ ବିଜୟୀର ବିଜୟ ତୂର୍ଯ୍ୟ
ଭଂଜ ନଗରୁ ଉଠଇ ବାଜ —

ବିପ୍ଳବୀ ଆମେ ସଚ୍ଛଦ୍ ଓଡ଼ିଆ
ଭଂଜ ଗାଥାର ଶିଳ୍ପୀ ଆହ୍ଲାଦ୍
ଆମେ ହିଁ ସେଇ ସୁପ୍ତ ଜନତା
ଭଂଜ ମାଟିର ଚିର ଦାୟାଦ୍ —

କଳା କଉତୁକ କଲ୍ଲୋଳ ଉଠୁ
ଲାବଣ୍ୟ ବତିର ରୂପ ଝଂକା
ଆଗାଅ ଆଜରେ ପ୍ରଣୟ ଶିଳ୍ପୀ
ଗଡ଼ ଘୁମୁସର ବିଜୟୀ ଡାଙ୍କା —

—ଫେରି ପାଇବ କି—

କେ ଜାଣି କେବେ ଆଉ—ଆଖି ଆଉ ଥାଏ
ପ୍ରିୟ ଗୋ ତୁମ ଦେଖା ପାଇବ କି ?…

ଯେ ଗୁଣେ ହେଲ ସୃଷ୍ଟି ଯେ ଗୁଣେ ହେଲ ତୁଷ୍ଟି
ପୁଣି ସେ ଗୁଣ ଗୁଣି ଗାଇବ କି
ବନେ ବନେ ବିଜନେ…ଭୁବନେ ମାଳ ଘନେ
ପଢ଼ି ସେ ରୂପ ଲେଖା ବୁଝିବ କି……
ପ୍ରିୟଗୋ ପଢ଼ି ସେ ରୂପ ଲେଖା ବୁଝିବ କି ?

ତୁଳସୀ ଜଳଧାରା…ଦିନ ଯାମିନୀ ସାରା
ସନ୍ଧ୍ୟା ସଂଗୀ କରି ଧାଇବ କି
ବନ୍ଧୁ ସୋହାଗ ଝୁରି…ଧରା ପାତାଳ ପୁରି
ଅଶ୍ରୁ ସୁରଧୁନୀ ବୁହାଇବ କି
ପ୍ରିୟଗୋ—

ଅଶ୍ରୁ ସୁରଧୁନୀ ବୁହାଇବ କି ?…
ଲହର ଧାରେ ଧାରେ ॥ ହସର ତାଳେ ତାଳେ
ବିଭୋର ହୋଇ ଆଉ ଫୁଟିବ କି
ତୁମରି ଦେହେ ଦେହେ…ତୁମରି ସ୍ନେହେ ସ୍ନେହେ
ଶେଷେ ନମିବେ ମିଶି ପାରିବ କି ?
ପ୍ରିୟ ଗୋ—
ଶେଷେ ନମିବେଁ ମିଶି ପାରିବ କି ?…

—:o:—

— ଜବାନ୍ ତୁ ହେଲୁ ରେ —

ଜବା ଗଣ୍ଡ ଦବ୍ୟ 'ଦବା
ଦୁସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲୁ ରେ
ଜବାନ୍ ତୁ ହେଲୁରେ···

ଶୂନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳ ବାସକୁ ସାହସ ବାନ୍ଧିଲୁ ରେ
ଜନନ୍ତ ନର ଦେବତା
ପୂଜାକୁ ଏଡ଼ିଲୁ ରେ
ଜବାନ୍ ତୁ ହେଲୁରେ···

ଦୁର୍ନୀତିର ସୀମାନ୍ତର ଦେଉଳ ଗଢ଼ିଲୁ ରେ
ଜକଡ଼ା ହାତରେ ଶସ୍ତ୍ରା
ବନ୍ଦନା ବାଢ଼ିଲୁ ରେ
ଜବାନ୍ ତୁ ହେଲୁରେ···

ଅଟର ଯୁଗର ଶିକ୍ଷା ଅଜସ୍ର ଇଚ୍ଛିଲୁ ରେ
ଜଳେନ ଶାଶ୍ୱତ ଚିନ୍ତା
ପଥ ନ ଚିହ୍ନିଲୁ ରେ
ଜବାନ୍ ତୁ ହେଲୁରେ

ଜବରଦ୍ କଷ୍ଟିରୁ ଘରଣି ନ ନେଲୁ ରେ
ଜନମନ୍ତ କଲୁନଥି
କନ୍ଧୁଁ ହସାଇଲୁ ରେ
ଜବାନ୍ ତୁ ହେଲୁ ରେ······

— ପର୍ବତୀ ନୟନାଂଚଳେ —

ଚପଳ ନୟନାଂଚଳ ନାଚିଲଣି

ଢଳବଳ ନୀଳାନ୍ତରେ
ମା ଗା ରି ସା ନି ସା ଧା ନି
ରି ସା ନି ଧା ପା ଧା ମା ପା
ଧା ପା ମା ଗା ରି ସା
ନି ସା ନି ସା ଗା ମା ପା ଗା ମା ପା···

ଝଲ ବଲ ନୀଳାନ୍ତରେ
ଝଲ ବଧୂ ଅଂଗନରେ
କ ଖା ଗାନ ଦିବ୍ୟ ଝଙ୍କାର ବାଜିଲଣି—
ନି ରି ସା ନି ଧା ପା ମା ଗା
ଗା ମା ଧା ପା ମା ଗା ରି ସା
ଚପଳ ନୟନାଂଚଳ ନାଚିଲଣି —

ମାୟା ବନ୍ଧୁ ସୁର ଯୋଗୀ
ବ୍ରହ୍ମ ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ଜାଗି
ସବେ ସନ୍ଧ୍ୟା ନବମୟା କ ପାଞ୍ଚିଲଣି······
ନିରି ସାନି ଧା ପା ମା ଗା ଗା ମା ଧା ପା ମା ଗା ରି ସା
ଚପଳ ନୟନାଂଚଳ ନାଚିଲଣି—

ବସନ୍ତ ରଂଗିମା ଧ୍ୱଣୀ

ଋ ସା ନି ଧା ପା ଧା ମା ପା ଧା ପା ମା ଗା ଋ ସାଂ

ନି ସା ନି ସା ଗାଂ ମା ପା — ଗା ମା ପା

ବସନ୍ତ ରଂଗିମା ଧ୍ୱଣୀ

ବନ୍ଧୁ ଆଗମନ ଜାଣି

ପୀରତିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଲକ.. ଯାଚିଲଣି

ନିରି ସାନି ଧା ପା ମା ଗା ଗା ମା ଧା ପା ମା ଗା ରି ସା

ଚପଳ ନୟନାଂଚଳେ ନାଚିଲାଣି—

—ସ୍ୱଦିନୀ ପଥେ—

ସ୍ୱଂଦନା ପଥେ

ସ୍ୱଳ ମୁସାଫିର

କଏ ରେ ତୁ ରୂପ ପୂଜାରି

ଖେଳେ ନାଚେ

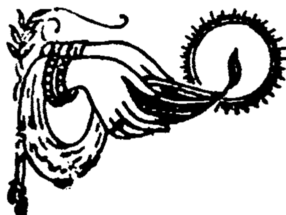
ଯାଦୁ ଦୁନିଆଁ

ଦୁଇ ଦିନିଆ

ମାୟା ପୁଷ୍ପ—

ଚୁମ୍ବନ ଲୋଭେ
ସ୍ୱପ୍ନ ଜଡ଼ ଯେ
            ଅମିୟ ଅକାଡ଼   ଜ୍ୟୋସ୍ନା ଛଂଦେ
କୁମୁଦ ଲଳନା   ସ୍ୱପ୍ନ ଜଡ଼ ଯେ
            କୁଂଚିତ ଓଠେ   ଲୋଭେ କେଉଁ
                                            ଜଡ଼ତା ଧାଡ଼

···ଚାଂଦନୀ ପଥେ···
ମାୟା ଭୂମିକା
            ମାୟା ମଂଚେ
ମାୟା ପକ୍ଷୀ
            ନେପଥ୍ୟ ଗାଇ
ଗୀତ ଶୁଣାଏ
            ଅମର ସବୁଇ
ମରଣ ନାହିଁ
            ମରଣ ନାହିଁ
            ······ଚାଂଦନୀ ପଥେ······

—ସ୍ୱାଗତ ଗୀତିକା—

ଛଂଦେ ଛଂଦେ
ଗାଅ ହେ ଆଜ
ଜୀବନ ମଂଗଳ
ସ୍ୱାଗତ ଗୀତି
ସ୍ୱଚ୍ଛ ନିର୍ମଳ
ସୁଂଦର ସ୍ମିତ
ନିସ୍ୱାର୍ଥ ସେବା
ସ୍ୱଦେଶ ପ୍ରୀତି
ହୃଦୟେ ହୃଦୟେ ଉଠୁହେ ବାଜ ।

ଖେଳ ଉଠୁ
ବର୍ଣ୍ଣ ସୁଧା...
ନବ ନବ ସ୍ୱରେ
ଶାଶ୍ୱତ ନାଚୁ
ଜନ ମନ ରଂଜନ
ଜ୍ୟୋତି ବିଚ୍ଛୁ
ଶିର ସମ୍ବୋଧନ
ସଂଗୀତ ବାଜୁ
ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆୟୁ
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂପଦ ମଧୁ—
—ଆସ ସାଜ—

—ସୁନ୍ଦର ହେ—

ନଦ ନଆଣି

ଭେ ପିୟୁଷୀ

ମୋର ନକୁଂଜେ

ବଇଁଶି ବାଅ ..

ଲ ଲ କୁହୁମେ

ଯାମିନୀ ଘୁମେ

ଚାଂଦନୀ ଚୁମେ

ସୁର୍ ଚୁମାଅ

ମାଦଲ ସୁରେ

ଭାଦର ଝୁରେ

ଦୂର ଦୁଆରେ

ବାଦଲ ଘୁରେ

ସୁଂଦର ହେ

କ ଝରହେ

ବେଦନର ଏ

ବେହାଗ ଗାଅ……

ଦର ବାଦଲେ

ବୁଂଦ ବେର

ଚୁପି ଚୁପି

ବୁହେଁ ଚକୋର

ଟୁଣିର ଷଣି

ରଗିଣୀ ଡାକେ

ଆନନ୍ଦ ପାକେ

ନମିବେ ବୁହିଁ……

—ଥକାଲି—

ସବୁଠି ଡ଼ାକ ଥକାଲି ବଂଧୁ
ସବୁଠି ଡ଼ାକ ଥକାଲି……

ସୂରଜ ଉଠ, ଅମ୍ବର ସିଂଧୁ ମାଟିଇଲାକା ପାର
ଘର ବାଡ଼ କର କେଉଁ ଦୂରେ ଘର ବାଡ଼ ଡ଼ର ହାସ୍ୟ
ତାର ବଗିଚ୍ଚ କୁଂଜ ଅଗେ।
ଗଳ ଗଳ ଅଟକାଲ ବଂଧୁ
ସବୁଠି ଡ଼ାକ ଥକାଲି···

ଯେ ଢଙ୍ଗନେ ସନ୍ଧି ଗୋପେ ଏକେଲା
ଫୁଟେ ଆଶା ବଥି
ନଗିତେ ନର୍ତ୍ତର ଧ୍ରୀନ୍ତ
ଛୁଟେ ଗୁଂଜନ ଗୀତ

ସୁରଇଣାରୁ ଦୂନଆଁ ସାସ
ଉଂଚା ତରଂଗ ଉପିଲା ବଂଧୁ
ସବୁଠି ଡ଼ାକ ଥକାଲି···

ପ୍ରଥମ ପ୍ରଭାତେ କୌମୁଦୀ ରାତେ
ହୃଦୟ ଦୁଆରେ ଡାକିଲ କେ
ଯୌବନ ଫାଲଗୁନ
ଗଂଧ ବାତେ
ପରଶେ ପରଶ
ଲଗିଲ କେ

ପଲକ ପଲ୍ଲବେ ଚୋଥି ଚୋଥି
ରୂପରେଖା ରଂଗିଲ କିଏ
ସ୍ମୃତି ଡାକ ଏକଲ

—ପରଦେଶୀ—

ପରଦେଶୀ ବନ୍ଧୁ
ପୀରତ
ରେ ସଖି
ପରତେ
ନାହିଁ ପିନା
ପ୍ରୀତ ସୁର ଭର
ଅଧର ପିଆଲ
ଅଧ ପାମେ ଅଧ—
ଅଧ ବନା·········

ପାର ତଉବର
ପୂର ବୃନ୍ଦ ଡାଲ
ବନ୍ଧୁ ଲଗି ଗୁନ୍ଥା
ତାର ଫୁଲ ମାଳା······

ବାପି ଅଶ୍ରୁଧାର
ବାପି ପୁଷ୍ପ ମାଳା
ଚୂଲ ତଳପ କ ନା······

—:o:—

— ଛଦ୍ମବେଶୀ —

ତାଂକୁ
କେଉଁଥିରେ ଚ୍ଛୋଟ ଲେଖିବ କେ ଲେଖା
ଦେଖାଇ ଦେବେ ସେ ସର୍ଟିଫିକେଟ
ଯେ ଯେତେ ଦେଖିବ ଦେଖରେ ସମାଜ
ଯେ ଯେତେ ଦେଖିବ ଦେଖ···

ସବୁଠିଁ ତାଂକର ମାନ ଅଭିମାନ ଅଧିକୁଁ ଅତି ଅଧିକ
ପାଠ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ପୁସ୍ତକ ସାକର
ଅନର୍ଗଳ ବେକ ଠୋକ ରେ ସମାଜ
ଅନର୍ଗଳ ବେକ ଠୋକ······

ସର୍ବାଙ୍କ ଭଳି ସେ କେବେ ନ କହିବେ କଥାଟା ସିଧା ସଳଖ
ଆଁକ ରଖିଛନ୍ତି ଆଖିରେ ତାଙ୍କର
ଦୁନିଆଟା ସବୁବେଳେ ରେ ସମାଜ
ଦୁନିଆଟା ପଛୁବେଳେ······

ବୃକରଟା ତାଂକ ସରଗ ପୁରର ମୁଣ୍ଡ ଉପର ଆଲୋକ
ଭିତର ପା ହଉ ବାହାରଟା ମାଫ
ଚକ ମକ ଚଢ ଚକ ରେ ସମାଜ
ଚକ ମକ ଚକ ଚକ······

ପାଠୁଆ ଘରର କେବେ ତାଂକ ଘରେ ଜାଳ ପନ୍ତର ଫଳକ.

ବାଘ ଅଜାକାକୁଁ ବେଳସୁଁ ତ ବଡ଼

ପଣ୍ଡିତ ପୁଅସେ ବୃକ୍ଷରେ ସମାନ

ପଣ୍ଡିତ ପୁଅସେ ବୃକ୍ଷ........

— ସୁର୍ କେ ଦେଲେ ପିୟ୍ସାନେ —

ପିୟ୍ସାଷ୍ଟ ଗାନେ
ସୁର୍
କେ ଦେଲେ ପିୟ୍ସାନେ
ଚକଚେ ତମିର ଶମ୍ନେ
ଉଇଁଲେ
ଅଧର ପାନେ......

ବେଦନା ନୟନ ମାରେ
ଭସିଲେ ପିୟ୍ସାସୀ ଧରେ
କନ୍ଦିଲେ କ
ଆଣେ କାନେ
ନୟନେ
ନୟନ ଭାନେ...

ବନ୍ଧୁ ହାସେ
ଆଁକ ଲିପି
ସିଂଚ ଅଶ୍ରୁ
ଝିପି ଝିପି

ଲୁଚିଲେ
କାନ୍ଦି ଗୁପି...ଲୁଚିଲେ
କାନ୍ଦି ଗୁପି
ଝିନ୍ ଝିନ୍
ଝିଲ୍ଲିର ତାନେ......

—:୦:—

—ଯଥା ତଥା—

(ଚଳକ କାମୋଦ-ଆଡ଼ତାଳ)

ଥିଲ କେବେ କେଉଁ ପ୍ରଥାରେ
କବା ଏବେ ଢ'ଡା ଯଥା ତଥାରେ...?

ଲାବଣ୍ୟବନ୍ତୀ ର ରୂପ ଉପଲବ୍ଧି
କ୍ଷମାକର ଜେମା ଚମ୍ପୁ ଚଉପଦୀ
ନିରବଧି କଥା କଥାରେ,...ଥିଲ କେବେ କେଉଁ ପ୍ରଥାରେ
କବା ଏବେ ଢ'ଡା ଯଥା ତଥାରେ...?

ଜୟଦେବ ଅଭି ଭଂଗ କବିବର
ଦାସ ଭାଗବତ କୃଷ୍ଣସିଂହ ଛବି
ଜ୍ଞାନ ସେନ ଭାନ ଲତାରେ···ଥିଲ, କେବେ କେଉଁ ପ୍ରଥାରେ
କବା ଏବେ ଛ'ଡା ପଥା ତଥାରେ··· ?

ଗଜପତି ପତ୍ନୀ ପଦ୍ମାବତୀ ବୀର
ଜ୍ୟୋତି ଜଗତର କୋହିନୂରହୀର
ଜଗନ୍ନାଥ କଳା ମଥାରେ···ଥିଲା କେବେ କେଉଁ ପ୍ରଥାରେ
କବା ଏବେ ଛ'ଡା ପଥା ତଥାରେ···

ପଡ଼ିଲ ପାବନ ଚକର ଝଂକାର
ଛପନ କୋଟୀ ଜୀବର ହୁଂକାର
ଉତ୍କଳ ମନ୍ଦ୍ର ଗଂଭାରେ···ଥିଲ କେବେ କେଉଁ ପ୍ରଥାରେ
କବା ଏବେ ଛ'ଡା ପଥା ତଥାରେ·· ?

ପାଲ ସିଂଧୁ ଡେଇଁ ସାଧବ ଭାଇ
ଆଣିଲ ରତ୍ନ ବୋଇତ ବାନ୍ଧି
ଘର ଘର ଭଳା ବନ୍ଦରେ···ଥିଲ କେବେ କେଉଁ ପ୍ରଥାରେ
କବା ଏବେ ଛ'ଡା ପଥା ତଥାରେ·· ?

—ନୂଆ ଧାନଗଛ ଝୁଲିଲାଣି—

ନୂଆ ଧାନ ଗଛ ଝୁଲିଲାଣି
ଚଷା ପୁଅ ଛାତି ଫୁଲିଲାଣି
ଅଗାଧ ଦେହରେ କାଳିଆ ବଉଦ
ଝର ଝର ଝର ଝଡ଼ ପାଣି—

ଆଜି ଧରା ଆଗେ ପଛେ ଧରା
ଧାନ ଶିରବଣ ପରା
ଆଖି ପିଚୁଳାକେ ବଜୂଳ ନଚ୍ଚଇ
ବାଉ ବାଇଦ ବାଜିଲାଣି—

ସକାଳ ପଖାଳ ଥିର ପାଣି
ପକ୍ଷି ଝିଅ ନଏ ବେଳ ଜାଣି
ସବୁଜ କେଦାରେ ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ
ଶୁଦ୍ଧ ହୁଳହୁଳୀ ଶୁଭିଲାଣି—

ଚେଉଁଳ ଜଆଁସ ଆଶ ପାଶ
ନୂଆଁ ହସ ହସେ ଫୁଲ ବାସ
ଗୋପାଳ କଂଠୁ ଶର୍ଦ୍ଦ କୁଞ୍ଜରେ
ରାମ ରଜା ଗୀତ ଛୁଟିଲାଣି —

– ଯୁଗର ଆହ୍ୱାନ –

ଶୁଣନା ଶୁଣନ୍ ହେ ଦେଶ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ହେ
ଯୁଗ ନବ ଜ୍ୟୋତି ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ହେ ··

ଓ...

ସୂରଯ ଫୁଟେ
ସୁନା ଛୁଟେ
ପ୍ରିୟା ପର୍ବତ ଓଠେ ହୋ ପ୍ରିୟା ପର୍ବତ ଉଠେ
ଜନ ମନ ମୁରଲୀ ବାଏ ବନନ୍ତ
ଦୁନିଆଁ ନିଦୁଁ ଉଠେ ହୋ ଦୁନିଆଁ ନିଦୁଁ ଉଠେ—

ଓ...

ତମସା ଛଟେ
ପୂରବ ଡାକ
ମିଠି ମିଠି ସୁରେଁ ହୋ ମିଠି ମିଠି ସୁରେଁ
ସତ୍ୟ ପୀରତି ଉପହାର
କୋଇଲି କୁଳ୍ କୁଳ୍ ଗାଏ ହୋ କୋଇଲି କୁଳ୍ କୁଳ୍ ଗାଏ···

ଓ...

ସୁରଭି ସମୀରେ
ସମତା ବାଦ୍
ଉଡ଼େ ତାଜା ତାଜା ଆଜ ଉଡ଼େ ତାଜା ତାଜା
ସମତା ଗଂଧେ ପାଗଳ ପୃଥ୍ୱୀ
ପାଗଳ ପରଜା ରଜା ପାଗଳ ପରଜା ରଜା······

—ଛବିଲ—

ଆଖି ଲୁଚି
ଆଖି କୋଣେ ,
ଫୁଟିବ କି ଆଜ
ସୁଖ ସ୍ୱପ୍ନ ସୁପ୍ତ
ଅରେ ପିଉ ପିଉ……

କୁମୁଦ ଆଖିର ହସ
ନଭୁନା ପାହାନ୍ତ
ଜାଗୁରେ
କୋଇଲି କହ
କୁହୁ କଥା କହୁ……

ପବନେ ପରଶ ମିଶା
ଚଂବନର
ଲେଖା
ପଢ଼ି—
କହୁଣ ଓଠେ
ଫୁଟିଲେ
ଫୁଟାଇ………

—ଦେବତାର ଡାକ—

ଅଯଥା ଦାଙ୍ଗାର
ଝଗଡ଼ା ବାଦ୍
ଚଳିବ ନାହିଁ ରେ
ଚଳିବ ନାହିଁ
ଜଗନ୍ନାଥର
ଦେଶ ଏଇଟା
ଜବତ୍ କରିବ
ଗୁଣ୍ଡା ଗିରିର
ଶସ୍ତ୍ର ଉଚେ ଯେ
କାହାର ପାଇଁ
ଏଇ ସେ ଦେବତା
ନାହିଁରେ ଦ୍ୱିଧା—

ଏ ଦେଶର ଏବେ
ଧର୍ ବନ୍ଧରେ
ଦୈତ୍ୟ ମାତାଲ୍
ଛୁରୀର ଛୁଟେ
ଧର୍ ବନ୍ଧୁକୀ ସେ
ଏ ଦେଶ ଦେବତା
ଜଗନ୍ନାଥର
ଖଡ଼୍ଗ ଓ ଛଟେ—

ପଳାଅ ପଳାଅ,
ଦସ୍ୟୁ କଣ୍ଠ ରେ
ଚଳାଅନ୍ ଆଜ
ଲୁଟ୍ ପାଟ୍
ଏ ଦେଶ ସୀମାର
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଅଁନ
ପାଇଯିବ ସଜ୍ଜା
ସାଥୀ ସାଥ୍——

ଅତ୍ୟାଚାର ରେ
ଧ୍ୱଂସିବା ପାଇଁ
ଅବତରନ୍ତି ସେ
ଅଚ୍ଛିନ୍ନ କଥା
ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ମତା
ଯୁଗ ରଚେ ସାର
ସେଇ ସେରେ ଏଇ
ଦେଶ ଦେବତା

ଦୁର୍ନୀତି ର
ଦଳନେ ଆଜ
ଏ ଦେଶ ଦେବତା
ଭଡ ଯୁଦ୍ଧେ

ପ୍ରାଣର ମମତା
ପଦନ୍ତି ଅଛୁ
ପଳାଅ ବେଗେରେ
ପଳାଅ ଦୂରେ —

ଝୁଲ୍ମୀ ଝାଲ୍ମୀ
ଘଟିବ ନାଇଁରେ
ଜାଲ ଦଲାଲ ରେ
ଡୁପିଥାଉ
ମିଥ୍ୟା ଗୋରବ
କଠୋର ଶାସ୍ତି
ଆଦେଶ ଏଇ
ଦେବତାର ——

ପଳାଅ ପଳାଅ
ଫେରନ ରେ ଆଜ
ଯିଏ ଯୁଠି ଅଛ
ମିଥ୍ୟା ବାଘ
ଏ ଦେଶ ଦେଉଳ
ସିଂହ ଦ୍ୱାରେ
ସିଂହ ପଞ୍ଜର
ଜାଟେରେ ଆଜ —

—ଖୋଲ ଖୋଲ ରେ ଜନ—

(ଦୁର୍ଗା ଆର ତାଳ)

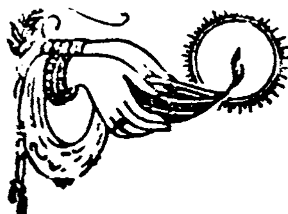
ଘୋଲ —

ଖୋଲ୍ ରେ ଜନ ତୋ ଦୁନିଆ ଦ୍ୱାର
ଫୁଟାଅ ତୋର ନୃତ୍ୟ ସୁରେ
ଅମୃତ ଜୁଆର···

ତୋ' ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ସିଂହାସନ ଶିରେ
ଉଡ଼ାଇ ପ୍ରୀତି ଧ୍ୱଜା
କରରେ କର ନିଷ୍କୋଷିତ
ନବ ଯାଗତ ପୂଜା
ନଶାଇ ଶୂଳ ନଶାଇ ଶୂଳ
ଅଶ୍ରୁ ହା ହା କାର
ଫୁଟାଅ ତୋର ନୃତ୍ୟ ସୁରେ ଅମୃତ ଜୁଆର ··

ଭଣ୍ଡୁ ଘରେ ଚେତାଅ ତୋରେ
ଯୁଗ—ସବତା
ଲେଖନୀ ତୋ ଖଡ୍ଗ ଧାରେ
ଝରାଅ କବିତା
ହତ୍ୟା କର ନିର୍ବୋଧତା ଅନ୍ଧ ଜନତାର
ଫୁଟାଅ ତୋର ନୃତ୍ୟ ସୁରେ ଅମୃତ ଜୁଆର

ରକ୍ତେ ଛନ୍ଦେ ଫୁଟାଅ କଳ୍ପ
ତୋର ଆଟମ୍ ବୋମା
ଯୁଦ୍ଧ ପଟରେ 'ହିରୋସିମା'
ଯେଉଁ ରେ ଚୂନ ଚୂନା
କାଠି ସ୍ଥଳରେ ଦୁର୍ବିପଥ
ବିଶ୍ୱ ଅନାବୃତ୍
ଛୁଟାଅ ତୋର, ନୃତ୍ୟ ସ୍ରୋତର ଅମୃତ ଜୁଆର···

—ନବ ଦୁଆରେ—

କେ ଆଜି ଦୁନିଆରେ
ଉଦ୍ଭବ ନବ ଦୁଆରେ
ଦୁଆରେ—
ନୂଆରେ ନୂଆରେ ନୂଆରେ
କୋକିଳ କଳ ଗୀତେ
ମାଧବୀ ମୃଦୁ ସ୍ମିତେ
ଝଙ୍କ ଶୋଭନା ସଜାରେ
ସଜାରେ—
ନୂଆରେ ନୂଆରେ ନୂଆରେ···

ମଧୁକର ମନ ଲୁଣ୍ଠି
ଫୁଟନ୍ତ ଫୁଲ ଶାଖୀ
ଚୁମ୍ବନ ରବ ଫୁହାରେ
ଫୁହାରେ—
ନୂଆରେ ନୂଆରେ ନୂଆରେ

ବକୁଳ ଅଶୋକ ଗଂଧେ
କାନନ ଘନ ଛଂଦେ
ଅଜଣା ଚନାର କୁଆରେ
କୁଆରେ—
ନୂଆରେ ନୂଆରେ ନୂଆରେ···

ଜାଗିଉଠ ଯାତ୍ରୀ

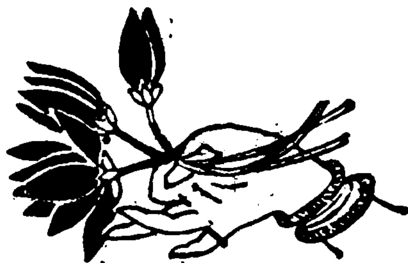
ଉଠୁ ଐକ୍ୟ ଗୀତ ତବ ସ୍ୱାଗତ ହେ
ବଜ୍ର ଦୁର୍ଗର ଦୁଆରେ
ଭେରୀ ବାଜିଲଣି ଜାଗି ଉଠ ଯାତ୍ରୀ
ଆଖି ଖୋଲ ଉଠି ଆରେ

ପ୍ରାନ୍ତ କନକ ଭୃଂଗ ଶିଂଗାନ୍ତୁଁ···ମନ୍ଦ ମନ୍ଥରେ ଶୁଭିଲ ବାଂଶୀ
ଉଠ ହେ କେ ଅଛ ହୁଅଁ ଆଗୁଆନ

ଉଡ଼ାଇ ହେ ତବ ଜୈତ୍ର ରକେଟ
ଚନ୍ଦ୍ରଲୋକର ମଂଡ଼ଳେ ଉଠ
ବିଶ୍ୱ ଗଗନ ନନ୍ଦିତ କର ନନ୍ଦନ ସୁଷମାରେ

ସାଧନ ତବ ସେ ସତ୍ୟେଁ ମହାନ·· ଜନନୀ ଜନମଭୂ ଅଭିମାନ
ଜଗାଅ ସେ ତବ ଗୁରୁ ଗଉରବ···ଶାଶ୍ୱତ ମହିମାରେ

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କର କଜ୍ଜ୍ୱଳ ପଥ·· ଅକ୍ଷତ ରହୁ ବକ୍ଷ ରକତ
ସମତା ମୈତ୍ରୀ ଡାକହେ ଯାତ୍ରୀ···ଧରଣୀ ଅଙ୍ଗୀକାରେ

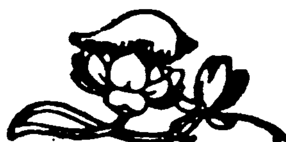
— ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ —

ଆମ ଭାରତର ପ୍ରବାସୀ ଓଡ଼ିଆ ଆମ ଭାଷା ଆମ ଜାତି
ଚବିଶି ପ୍ରଗଣା ଯୁଗଯୁଗେ ଆମେ ସୁର ଲକ୍ଷ ଏକ ସାଥି
ରେ……ଆଜି
କହାରିକୁ ନ କହିବା ହାଁ ନା ରେ……ଆଜି
ଏ କଥାକୁ ଦୁଆର କ ଭଜ ରେ……ଆଜି…

ଆଗୁଆନ ଆମେ ଆମ ଜାତି ଭାଷା ଆମ ଦେଶ ଦେବ କୋଟି
ସୁର ଲକ୍ଷ ଭାଇ ବଢ଼େକେ ଗଢ଼ିବା ନବ କୋଣାରକ କୋଠି
ରେ…… ଏଠି
ଜାଠ ଯାଗ ଦେ ଅଛ ଯେଉଁଠି ରେ………ଏଠି ……
ଏକ ସୂତ୍ରେ କ ଦୁଅ ଏକାଠି ରେ………ଏଠି……

ସାର ଓଡ଼ିଆ ଦେଶ୍ରୀଆ ଆମେତରେ ଜଗନ୍ତ ବିଜୟୀ ଯୋଦ୍ଧା
ଯେତେ ଜାତି ଯୋଦ୍ଧା କଏ ବା ନଜାଣେ ଜଗତ ର ପୁରୋଧା
ରେ………ଯୋଦ୍ଧା
କାନ୍ଧି ସେ ଦଳର ସେ ମନ୍ଦ୍ରୀ ରେ………ଯୋଦ୍ଧା
ଭୂଇଁ ଚତୁ କ କହେ ଗୋରଧା ରେ……… ଯୋଦ୍ଧା

ଗଙ୍ଗା ଠାରୁ ଗୋଦାବରୀ ଆମ ଦେଶ କେଉଁଥିରେ କୌନ୍ଥୁଁ ଉଣା
ଯଶ ସନମାନେ ଜ୍ଞାନେ ବା ବିଜ୍ଞାନେ ସବୁଥିରେ ତ ଷୋଳଣା
ରେ······ଆମେ
କିଁଆ ଆଖି ଥାଳ ବାନ୍ଧ ବଣା ରେ······ଆମେ
ଭଟକଣା ପଦ୍ମ ଗାଉଁ ଠଣା ରେ······ଆମେ······

—ସ୍ୱାଗତଂ—

ସ୍ୱାଗତ ଗାଉ କୈଶ ମୁରଲୀ
ଭଂଜ ଭାରତି କବିତା ଛଂଦ
ଲୁପ୍ତ ବିଭବ ସବିତା ବକ୍ଷୁ
ବର୍ଷୁ ମଧୁର ଦୂର ଆନନ୍ଦ

ଅମର କାହାଣୀ ଲେଖୁ ଇତିହାସ
ନାହିଁ ଅବସାନ ଭଂଜ ବାଦ୍
ଆମେ ହିଁ ସେଇ ମୁକ୍ତ ଓଡ଼ିଆ
ଭଂଜ ମାଟିର ଚିର ଦାୟାଦ—

—ଜାଗି ଉଠୁ—

ଅଛି ନବ ଘଣ୍ଟା ବାଜି ଉଠୁରେ
ହୁବଜନ ଦରବାରେ
ଗୁଣୀ ପାନ୍ଥଲ ଚନ୍ଦ୍ରଣ ପାଶୀ
ଆଖି ଖୋଲି ଉଠି ଆରେ
ଆଖି ଖୋଲି ଉଠି ଆରେ···

ପ୍ରାତ କନକ ଭୃଂଗ ଶିଖରୁ
ମନ୍ତ୍ର ମଧୁରେ ଶୁଭିଲା ବାଣୀ
ଉଠରେ କେ ଅଛ ତୁଅ ଆଗୁଆନ୍···ଆକାଂକ୍ଷ ପତ୍ରୁଆରେ···
ଆକାଂକ୍ଷ ପତ୍ରୁଆରେ······

ଉଡ଼ାଇ ଦେ ତବ ଜୈତ୍ର ରକେଟ
ଚନ୍ଦ୍ର ଲୋକର ମଣ୍ଡଳେ ଯାଠ
ବନ୍ଧୁ ଆକାଶ ନନ୍ଦନ କର···ନନ୍ଦନ ସୁଷମାରେ···
ନନ୍ଦନ ସୁଷମାରେ···

ସାଧନା ତବ ସରଗୁଁ ମହାନ
ଜନନୀ ଜନମ ଭୂ ଆସମାନ
ଜଗାଅ ସେ ତବ ଗୁଣ ଗଉରବ·· ଶାଶ୍ୱତ ମହିମାରେ···
ଶାଶ୍ୱତ ମହିମାରେ······

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କର କଜ୍ଜ୍ୱଳ ପଥ
ଅକ୍ଷତ ରକ୍ତ ବକ୍ଷ ଉନ୍ନତ
ସମତା ମୈତ୍ରୀ ଢାଳଦେ ଯାତ୍ରୀ
ଧରଣୀ ଅନ୍ଧକାରେ
ଧରଣୀ ଅନ୍ଧକାରେ···

—ଇସ୍ତାହାର—

(ରାଗ—ପ୍ରଭାତୀ—ଠେକାଲେ)

ତୁ ଡାକ ଉଠାରେ ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ
ଇସ୍ତାହାର ପଢ଼ାଇ ଯା
ତୋ' ବନ୍ଧୁ ଦୁଆରେ
ଘର ଘର ଘରରେ
ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ପତାକ ଉଡ଼ାଇ ଯା ·····

ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ଆଖିରେ ଏକଦାବେ ଏତେବେଳ
ନେଡ଼ିଯା ପ୍ରାଣ ମୂର୍ଚ୍ଛାଇ ଯା
ଦୁନ୍ଦୁଭି ଦୁଲୁ ଦୁଲୁ
ଗାଁଆରେ ନଗରେ
ନାଚି ଯା ମୃତ୍ୟୁ ଭୁଲାଇ ଯା······

ଶକ୍ତ ଏ ଦେଶେ ଆଜ୍ ··ବେର୍ ଆମ୍ଭେ ଆଗୁଆନ୍
ଝାଙ୍କ୍ୟା ସୁଚାନ ଛୁଟାଇ ଯା
ଲୁଂଗ ଗହନ ବନ
ଜଳ ସ୍ଥଳ ଆସମାନ୍
ଶ୍ରମ ବଜର ରେ ଫୁଟାଇ ଯା···

ମାନବ ସୁମନ୍ଦାନ ବାଧୁ ଜବଦାର
ବଣ୍ଟ ଯବାନ ରବୁଇଯା
ଭୁ ସତ୍ୟ ସାଥୀ
ଘରଲ କାନ୍ତ
ବନମସ୍ତ ପ୍ରୀତ ବସୁଇ ଯା···

—:o:—

—ଶହୀଦ—

ତୋରେ ଡ଼ାକେ
ଲୁଗ୍ଗୁ ଯା
ସନ୍ଧଦ ରଜା
ଯେ କେଉଁ ସଲଜେ

ଦୂରେ ରହୁରେ
ଭୁଲି ଯାଅନା
ତୋ' ଜନମ ଗାଁ
ତୋ ଜାତ ବାନା

ନାଇଁ ଚହ୍ଲୁଆ ତ
ଚହ୍ଲି ଫିରୁ ଯା
ତୋ’ ମନ କଥା
ମନେ ରଖିଥା
ସହ୍ବଦ ଗଜା
ଯେ କେଉଁ ଘଲକେ……

ତୋ ଧରଣୀ ମା
ନୟନ ଲେରେ
ନଇତ ସପନେ
ବଂଦାଣ୍ଡ ତୋର
ପିଷାଣ୍ଡ ତତେ
ସିଂଦୁର ଚତା
ବଙ୍ଗସୁ ଶ୍ମା
ଗୀତ ଗାଇ ଯା
ପହ୍ବଦ ଗଜା
ଯେ କେଉଁ ଗଇକେ……

—ମୁଷାଫିର୍—

ଢାରଣ ନ—

ବୋଲରେ ମୁଷାଫିରୁ
ଧୂଳିରେ
ଧୂଳିରେ ଗୁଳ
ପଥ ଛୁଟେ ଗୋ ଧୂମ ଘୋରେ
ଘୋରେ.........

କାଳ ଅପ୍ନେ
ଆଶା
ଫିର ଫିର

ଚୁଲେ ରେ ଘିନ୍ ଘିର
ନ ଲଭେ କେ ସିଂଧୁ ବୁକେ
ବଂଦୁ ବଂଦୁ
ଅଶ୍ରୁ ଢାଲ......

ଯେ ଧୂଳି ରେ ଯେତେ ପ୍ରାଣ୍
ଦେଲେ ରେ
ବଳି ଦାନ୍
ତୋର ପଥେ
କେ ଢଏ ରେ ହିସାବ ଲଖା
ହିସାବ ଲଖା।

—:0:—

— ନୃତ୍ୟ ମାଳା —

ତାକ ଧ୍ରୀମ୍, ଧ୍ରୀମ୍, ତାକ ଧ୍ରୀମ୍, ଧ୍ରୀମ୍,
ନାଚ ରେ—
ଆଜ ଏ ଆଗମନୀ – ଆଜ ଏ ଆଗମନୀ

ମଧୁବନ ଗାଏ ଧୂଂଗୁରୁ ଚମକେ କୃଷ୍ଣଚୂର କନାର
ଦାର ଜାଗିର୍ ଦାର ଗିର୍ ଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର
ଝୁଁ ଝୁଁ ଝୁଁ ଭଅଁର ଗାଏ
ଜାଗୀର୍ ଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର · ଜାଗୀର୍ ଦାର
ବାଜେ କୁଂଜ ପୀଡାର—

ପଞ୍ଚବନ ଘରେ ଯୌବନ ଜାଗେ ଜାଗେ ନୂଆ ମାୟା
ଦାର ଜାଗୀର୍ ଦାର - ଗିରଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର
କୁହୁରେ କୁହୁକୁ କୁହୁଡ଼ା. ଡାକେ
ଜାଗୀର୍ ଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର - ଜାଗୀର୍ ଦାର
କୁହୁକେ କୂଆ ତୀର –

ସୂରଯ ପାଖୀ ଡ଼ାକେ ଜାଗେ 'ଆଲୋ ଆ ଆ ଆ ଆ'
ଦାର ଜାଗୀର୍ ଦାର—ଗିର୍ଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର
ପଦମିନୀ ଲଜ୍ଜା ଢପି ଢପି ବନେ
ଜାଗୀର୍ ଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର—ଜାଗୀର୍ ଦାର
ସୁନେଲି ରଶ୍ମି ମାଳୀ—

—ଆରେ ମୋ ଜନମାମୁଁ—

ଆ - ଆ ରେ ମୋ
ଜନ ମାମୁଁ
ଆ—ଆ—ଆ ଆ ଆ—ଆ
ଆ—ଆ—ଆ ଆ—ଆ—ଆ
ହସି ଫୁଲ ଫୁଲ ଆସ
ଟୁକୁ କୋଳେ ଖେଳ ଯା...

ଅନାଇଁ ଅନାଇଁ ତୋତେ
ମିଠି ମିଠି ଆଖିରେ
ଟିକି ଟିକି ପିଲା ଆମେ
ଡାକୁଁ ଟିକି ପାଟିରେ
ଆ - ଆ—ଆ—ତୋ' ସରଗର
କଥାଟିଏ କହୁ ଯା

ଟିକି ସମାଜର ଆମେ
ଗଢ଼ୁ ଶିଶୁ ସଭକ
ବଜାଇ ବଜସୁ ଶଂଖ
ମୃଦଂଗ ବାଇଦ
ନ ଦେଲେ ତୁ ନ ଦେ କଷ୍ଟ
ଆ—ଆ ଥରେ ଦେଖି ଯା

ସଂଗୀତ ଗାଉ ଜଗୁ
ଜନମ ମାଟି ମା
ନବୁଇ ନୂପୁର ଆମ
ଧା ଧ୍ରୀନ ଧ୍ରୀନ ନା
ନାଚନ୍ତୁ ତ କେବେ ଆମ
ସାଥିରେ ତୁ ନାଚ ମା…

—ଦେବତା ଦେ କଣ୍ଠ

ଦେବତା ଦେରେ ମେଘେ ଜଉଳ ନେ
ତୋର ଠିକଣା
କେଉଁଠି ତୁ ଲୁଚି ରହୁଚରେ କହାଁ
ଥାଇଥାନ ଅଜଣା…

ବରଷ ବରଷ ଯେ ଯୁଗ ଯାଣୀ କେ
ତାକେ ଦେଖା ଦେ ଦେଖା ଦେ
ଦେ ପରଶୀନା ପଥ ହଗ ତାକେ
ଭଗବାନ ତୁଝ ଦେଖା ଦେ ।

ନେ ନେ ଦୃଗ ଜମୁନା
ଝରେ ଅଶ୍ରୁ ଯମୁନା
ଆରେ ଆରେ ମୁରଲିଆ ଆ

ଦୂରେ ଦୂରେ ଝୁରେ ଓ ଗାଏ
ସୁମନଆ ବା
ଆନ ମନେ ଦରମାଏ
ପରମାଣୁ ଦୁନଆଁ ଆ

ଆନ ମନା ପରମାଣୁ ଦୁନଆଁ
ତାନ ନନା ନନା
ଆରେ ଆରେ ମୁରଲଆ ଆ...

—ଉଠିଲେ—

ଶୋଇପଡ଼ ମୋ ବାପୁ।
ଶୋଇପଡ଼
ଉଠିଲେ ଖାଇବୁ ତୋର
ଲବଣୀ ସର
ଶୋଇଲାଣି ଘୁଡ଼ା । ତୋର
ଝଙ୍କା ନାମା
ଅନେକ ଏଇନେ ତାଃ
ରାତି ହେଲାଣି

ଜାହନମା ରେ ଏବେ ଆଜ ଏତେ ଅର
ଉଠିଲେ ଖାଇବୁ ତୋର
ଲବଣୀ ସର

ଟିକ ଟେବୁଲ ରେ ଅଛୁ ତୋ
ଘଣ୍ଟା ଘଡ଼ି
ବେଗେ ଉଠିଲେ ଯିବୁ ତୁ
ପାଠ ପଢ଼ି
ଲେଖିବୁ କେତେ ମିଶାଣ
ଘଟାଣ ତୋର
ଉଠିଲେ ଖାଇବୁ ତୋର
ଲବଣୀ ସର

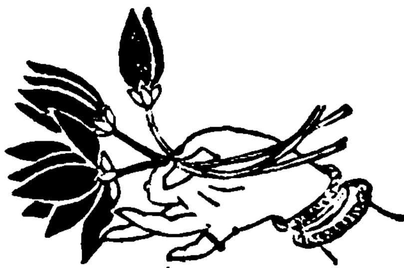
ଦାଦା ଆଣିଦେବେ ନୂଆ
ପାଇଜାମା
ଟିଙ୍କ ଶୂନ ଗେଞ୍ଜ ଲାଗିଲା
ପିଆନା
ପୁନେଇଁ ଉଷା ଦେବ
ଭାଲ ଆମର
ଉଠିଲେ ଖାଇବୁ ଚୋର
ଲବଣୀ ସର...

—:୦:—

– ଆଉ କହୁବା କାହାକୁ –

ଝୁଣ୍ଟି ଝୁଣ୍ଟି
ଖଣ୍ଟୁଟ ପିଂଗଡ଼ା
ଚୁଟି ଘଗବଡ଼ା
ଚୂଡ଼ା ପକୋଡ଼
ମୁଡ଼ି କଦଳୀ ଓ ଦୁଧ ଡବା
ଖୁବ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ବସ୍ତା ବାଲ୍ଟି କେତେ କଣ
ଦୁମ୍ ଦାମ୍ ପଡ଼ୁଛି ଉପରୁ
ସେଇ ଉଡ଼ା ଇଂଜିନ ଭିତରୁ
ପେଟ ଜଳାରେ
ବୁଢ଼ୀ ବୁଢ଼ା
ଯୁଆନ ଛୁଆ ଛୁଡ଼ା ହୋଇ
ପଡ଼ ଛଟି

କାଉଁଳେଇ ବାଉଁଳେଇ
ଡାଳ ବଟଉଁ ମଢ଼ଉଁ
ଯାର ପାଖା ପାଖି ଯନ୍ତ
କେଉଁ ବୟାଡ଼ିଏ ପଡ଼ିଲା
ସେଥିରୁ ଜଳେ ଫୁଲେ ଖାଇ
କେଜାଣି କେତେ ବେଳେ
ବଞ୍ଚି ରହିଲ ବା କଏ ?
ଯେତେ ପାଣିରେ ପଡ଼ିଲା
ବୁଡ଼ିଲା ଭାସିଲା ଗଲା ସବୁ
କିଏ ପାଇଲାନି···
ପଡ଼ୁ ପଡ଼ୁ ଯାର ମୁଣ୍ଡ ଜଟରେ ପଡ଼ିଲା
କାଳ ବଳରେ
ସାଥୀ ସାଥୀ ସେ ପାର
ସେଇଠି ମଲା ଯେ
ଯାକୁ କନ୍ଦିବାନି ଗ୍ରାହକଟି
ଆଉ କନ୍ଦିବା କାହାକୁ ହୋ ?

— କେଉଟ ବୁଢ଼ା —

ଆମ ଗାଁ କେଉଟ ବୁଢ଼ା...
ପୋଷିତ କେବଳ
ନୂଡ଼େ କୁକୁଡ଼ା —
ଗାଁରେ ଗାଁରେ ଗସ୍ତ ଗଡ଼ା ଅଣ୍ଡା
ଚକଇ ପାହାକୁ
ଯେତେକ ଲୋଡ଼ା
ମାଛ ମାରେ କେବେ ନଯାଏ ପାଣିକି
ଘରେ ବସି ବାନ୍ଧେ
ପଇସା ପୁଡ଼ା
ଆମ ଗାଁ କେଉଟ ବୁଢ଼ା—

ଭଲ ଲୋକ ଭଲ ସୁସ୍ଥସ୍ୱରେ ଚଳ
ରକ୍ଷିତ ସ୍ୱାତରେ
ମଙ୍ଗଳା ଥୋଡ଼ା
ଧାମ ସରଗଞ୍ଜ
ସବୁ ଯୋଜନାକୁ
ଉତ୍ତୁ ଅଡୁଡ଼ା
ଆମ ଗାଁ କେଉଟ ବୁଢ଼ା —

ନଇଁକି ପକାଚ୍ଛୁ କୁକୁଡ଼ାଙ୍କୁ ଦେଇ
ଆଟେ ପୋଏ ଦୋଟି
ମୁଢ଼ୀ ଝଖୁଡ଼ା
ଅନ୍ୟଥା ଖରଚ ନାହିଁ ତାର କିଛି
ମାତ୍ର ଦରକାର ନାପ ଦସ୍ତୁଡ଼ା
ଆମ ଗାଁ କେଉଟ ବୁଢ଼ା—

—ଃ॥ଃ—

—ତୋ ନୂଆ ଦୁନିଆ—

ତୁ ଦରଦ ରଖେ ଗାଅ ଜେ
ତୋ' ନୂଆଁ ଦୁନିଆ
ଗାଉଣା……
ଓଲଟା ପାଲଟା
ଯୋଜନା ଭଂଗୀ
ଜୁଲୁମି ଜଠା
ଜନ୍ ମନା
ନଚେଜନା
ଲଷାର ଦୁଃଖ
କଷାଳ ନଦା ବାତୁନା
କଷାଳ ନଦା ବାତୁନା—

ସ୍ୱାମୀ ହବା

ଦୂରରୁ ଆରେ

ପୃଥ୍ୱୀ ଧ୍ୱଂସ

ଚିନ୍ତା

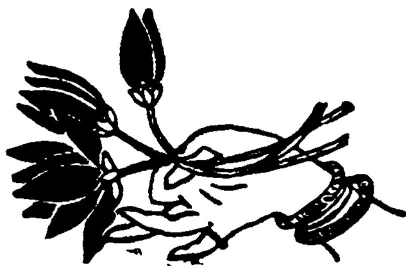
ଗଗନ କୁ—

ଜ୍ଞାନ କଥା

ଶୁଣିବୁ ଆମେ ସୁହୁଁନା

ଶୁଣିବୁ ଆମେ ସୁହୁଁନା

ଶୁଣିବୁ ଆମେ ସୁହୁଁନା……

—ରଂଗି ବାଆ—

(ଦୁର୍ଗା—ଆଠ ମାତ୍ରା)

ରଂଗି ବାଆ

ଧୂମ ଘଣ୍ଟା

ନାଚ ଝୁମ୍

ଝୁମ୍ ଝେ

ଶ୍ମ ଶାନ ଘୋର ଧୂମେ
ଚାନ ଦଉ
ତୁମେ ଢେ.........

ସଂହାରର ଛଂଦ ଧରି
ନଚେମ ଜ ଦେ
ଭାଗନ
ନେକ ଦୁନିଆର ଏବେ
କଣ୍ଠ କବା
[illegible]

ହୁହୁ ରବେ
ମେଘ ଝୁଡୁ
ଦୁଲୁ ଦୁଲୁ ଦମକେ
ଶ୍ମଶାନ ଘୋର ଧୂମେ
ଚାନ ଦଉ ତୁମେ ଢେ.......

ଆଜି ଏ ବିଷାଦ ଛବି
ଆଁକନ ଦେ ଆଁକନ
ଲେଖନ ସେ ଧ୍ୱଂସ ଗୀତା
ପିନ୍ଧି ଦଉ ଲେଖନ

ଆଜ କିଆଁ ରକ୍ତ ରକ୍ତ

ପୃଥ୍ୱୀ ତ ଚମକେ

ଶମଶାନ ଘୋର ଘୁମେ

ତାନ ଧରି ତୁମେ କେ...

—କିଏ ଗାଅ କବି—

କେଉଁ

ଅଗ୍ନି ଗୀତା ତୁମେ ଗାଅ କିଏ

କିଏ ଗାଅ କବି......!

ଶାନ୍ତ ଶମଶାନୁଁ ଲହରାଳ ନାଲି ରକ୍ତ

ନାଲି

ନାଲି ଲକ୍ଷ

ଧୂମ କେଲିହାନ୍ ଧୂ ଧୂ

ଯାଗେ ପନ୍ଥଁ

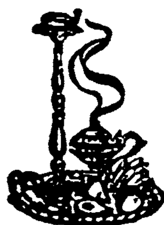
ଧୂର ଯାଗେ ପନ୍ଥଁ

କେଉଁ

ତାନ ସୁଧା ଭରା ରଂଗ ଛବି.

କିଏ ଗାଅ କବି—...!

ହସିଉଠେ କାଳ ସର୍ପ କଣ୍ଠି ଫଣି
କଣ୍ଠି
କଣ୍ଠି କଣ୍ଠି
ରଚେ ଦୁନିଆଁ ପ୍ରିୟା ପ୍ରୀତି
ମାୟା ଲଗି
ପ୍ରୀତି
ମାୟାଲଗି
ରକ୍ତ
ରଙ୍ଗ ଫଗୁ ମରଣ ଭୈରବୀ
କଏ ଗାଉ କହୁ······?

— ଭିକ୍ଷୁକର ଗାନ —

ଅକାଶ ଡାକେ ଦୁଆରେ
କଏ ଅଛ ହେ ଅଛ କଏ ।······?
ନୟନ ଘନ ଅଂଧାରେ
ପଥ ନ ଦିଶେ .
ଟିକଏ··········

ମାତ୍ରୀ ବୁଲେ ଘଣ୍ଟୁଁ ଘର
ମୂଠିଏ-କୁଟିଂ
କେ ଢଏ
ପିଣ୍ଡର ଛୁନ୍ଦଡ଼ା ଚଳକେ
ଦୋପଡ଼ା ନାଚଁ
ଗଣ୍ଡିଏ···

ଧୂନ ଶେଜେ ତା ଶପୁନ
ସେଇଁଠି ସୁଝେଁ
ଶୁଏ ଯେ
ଟୌଘ ବରଷା କାକରେ
ଢଏ ବୁଝେ କି
ବୁଝେ ଢଏ······

ଜନ୍ମିଛି ତାର ଦୁନଆଁ
ଘୋକଲ ଠେଟର ଜଆଁ
ଭୂମ ସାଥେ
ଜଚଁ ରହୁ
ସେ ଭୂମ ଜାଢ
ଘଇ ଦେ ··

—ପ୍ରାବୃଟେ—

ଝର ଝର ଝର ଝର
ବାଦଲ ଝରରେ
ଧାଉ ଶିରାବଣ
ଛଳ ବନ ପଥେ

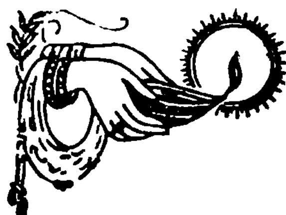
ଝନକ ଝନକ ଝନ
ନୂପୁର ବଜେ
ମୁରଲୀ ସଙ୍ଗେ
ଶିଶୁ ଜନ ଗୀତେ···

ଦୁଲୁ ଦୁଲୁ ଦୁଲୁ ଦୁଲୁ
ବୁଲବୁଲୀ ଅନାଏଁ
ଛଳା ଦଳ ଦଳ
ସବୁଜିଆ ଶାଖେ

ଛନ ଛନ ଛନ ଛନ
ଚଞ୍ଚଳୀ ଚମକେ
ବାଆ ଶୋଆଣୀ
ଦଦ୍ଦ ସଂଗୀତେ

ଚଡ଼ ଚଡ଼ ଚଡ଼ ଚଡ଼
ଚଡ଼ ଘଡ଼ୀ ଚଡ଼କେ
ସଂକଟ ଛୁଟେ ରେ
ପୁଛୁଥିବା ପୀଠେ

କଟ କଟ କଟ ଡାକେ
ବେଂଗୁଲି ନାଆ
ଜଳ ବର କନିଆଁ
ପଦ୍ମବନୁ ପ୍ରୀତେ···

ଓକ ରେ ଦରଦୀ

ମୋ' ବନ୍ଧୁ ମାଧବୀ ଫଗୁଣ କୁଂଜେ
କ କହତା କାଁଦେରେ—କ କହନା କାଦେରେ
ଏକ ତାର ତୋର ରେ ଲଭ କେଞ୍ଚି
ପୂରବୀ ସୁର ବାଁଧେ ରେ
ପୂରବୀ ସୁର ବାଧେରେ ।

ଧୂମ ଭରା ଚନ୍ଦୁଁଆ ପ୍ରାନ୍ତେ
ତିମିର ତାରା ସାସ୍ପମ୍ ସନେ
କ ଗୁଣ ଦଏ ମୂରଛନା
ମଧୁର ଜୋଛନା ଗାଁ ଦେରେ
ମଧୁର ଜୋଛନା ଗାଁ ଦେରେ ॥

ଦୂର ଗଗନୁଁ ଦଓଛି ଆଖି
ଚୂପି ଚୂପି ଖୁନ୍ଦେଁ ଯେ
ନୟନ ଭାଷା ବନ୍ଦ ନମ୍ରେ ମୋ
କ ଇସାର ପାଏ ସେ

ପ୍ରୀତି ଦୁନିଁଆ ଦରବ ବୃଷ୍ଟି
ସୁଂଦରେ ସୁ'ଦର ରଙ୍ଗେ ଲଖି
ଭୂପର ମେନଢ
ଙ୍କେ ରେ ଦରଘ
ବଜର ଚପଳା ଫାଁଦେ ରେ
ବଜର ଚପଳା ଫାଁଦେ ରେ ।

—୫୦୫—

—ବଜାଇ ମୁରଲୀ ଅରେ—

ଫୁଲ୍ଁ ଫୁଲ ବୁଲ ଝୁଲ୍ ଝୁଲ୍ ଝୁଲ୍
ଭଅଁର ଚଗଲ ଆରେ
ବଜାଇ ମୁରଲୀ ଆରେ ।

ଆଜ ଓ
ଗା' ରେ ଦାପକ ତୋ' ବାଣୀ ଅଜଣା
ବାଣୀ ଅଜଣା
ଯାରେ ଆଗେ ଯା ତୁ ଡ଼ର ଯାନା
ଯା' ରେ ଆଗେ ଯା

ଦେରେ ସେଇ ତାନ୍ ତୋ ଆଗେ
ଝୁମ୍ ଉଠାଇ ଦେ
ତୁ ଡ଼ର ଯାନା ଝୁମ୍ ଉଠାଇ ଦେ

ତୁ ରଜ ନନାଦ ଫୁଲାଇଦେ ଗୁଞ୍ଜ
ଅଜଣା ଅମାନିଆ ରେ
ବଜାଇ ମୁରଲୀ ଆରେ ।।।

ତୋର ଅଜଣା ଯାଦୁ ନଚ୍ଚାଏ
ଯାଦୁ ନଚ୍ଚାଇ ନୂଆ ଯାଦୁ ନଚ୍ଚାଏ
ଝୁମୁଛୁ ଝୁମୁ ହିଂଦୋର
ମେଘ ସଘନା ଦୂର ସଜାଡ଼େ

ମାରେ ଅଜାଣ ଷାରୁ
ଭୁ ଉପୋଯାନା ମାରେ ଅଜାଣ ତୀର
ବଜର ଦୁହାଏ ମନ ଚମକାଏ
ବଢ଼ଦ ଉଗତି ଆରେ
ବଜାଇ ନୂପୁର ଆରେ ॥

—ତମେ ଓ ମୁଁ—

[କଶୋର] … … … … ମୁଁ ତମ ପ୍ରେମ
ମୋ
ତମେ ଜୋଛନା

[କଶୋରୀ] … … … … ମୋ…ତମେ ଗୀତ
ମୁଁ
ତମ ମୂର୍ଚ୍ଛନା

[ଜୀବନସ୍ମୁ] … … … …ଓ…ଓ …ଓ

ଲେଖୁଁ…

ମନେ ଲୁଗେନା

ଏଇ

ମନଲୁଗି

ଏଇ

ମନଲୁଗି ଓ ଓ ଓ ଓ……

ଓ ଓ

… … … …

… … … …

[କିଶୋର] … … … … ମନ ଗୋଲେଇ

ମରୁଣ୍ଡ କନାରେ

ମନ୍ଦବନ ଫୁଲ ପାଥୀ

ମନ୍ଦବନ ଫୁଲ ପାଥୀ

[କିଶୋରୀ] … … … … ଗୋପନ ମୁରଲୀ

ତାନ ଧୁଣାଏ

ପୁଛେ କ ତା' ଗୀତ

ପୁଛେ କ ତା' ଗୀତ…

—ନମୋନମୋ—

ନମୋ ନମୋ

ମଧୁଛନ୍ଦା

ବନ୍ଦାଏ ବନ୍ଦାପନା

ଭାରତ ମା'

ବନ୍ଦନା......

ଇସ୍ତାହାର

ଢଳନ୍ତୁ ଛନ୍ଦେ

ଦଶ ଦିଗ୍

ସଖୀ ଗୋ ବେଗେ

ଝଣ୍ଟୁ ଦ୍ୱାର ଆରତି

ଫଣାଂ ଧ୍ରୀନା

ତକଥା

ବାଜୁ ସୁରୁ ବାଜଣା

ନମୋ ନମୋ ମଧୁବନେ

— ଝୁଲୁ —

ଝୁଲୁ ଡାଳି ଲୁ ଝୁଲୁ ରେ

କଅଁ ମନ ଭୁଲ ଥାଉ ଆଜ ତୋର

ଥାଉ ଆଜ

କଥା ବନେ କଅଁ ବୁଲୁ ଆଜ—ଝୁଲୁ

ଆଜ ଲୁ ଝୁଲୁ ଡାଳ ଝୁଲୁରେ

ଘାଇବୁଟି ସଖି ମୁନେଇ ଡାମୁ

ରଶୀଟିଏ ଡଳେ ବାଁଧି ଦଏ ମୁଁ

ଝୁଲିଲୁ ଲୁ ଝୁଲିଲୁ

ବେଳେ ଆଜ

ଝୁଲବ ଶ୍ରାବଣ ଝୁଲଣ ରାତ ।।।

ମେଘ ମଲ୍ଲାର ଗାଉଛ ଗୀତ

କଳା ଜଲବନେ ମେଘ ମିତ

ଗୀତ ନାଚ ଆଜ

ସାଘ ସବୁଠି

ନାଚୁଆ ମୟୂର ନାଚୁଛ ଏଠି ।

ଜୋ ମିଠି ଜପରେ ଛୁଦାକୁ
ନଚୁଳ ବସାଇ ଉଯ୍‌ଦୂଳକୁ
ଛୁଁନା ସଂଘେ ଖାଂଗ
ହେକ୍ସୁରେ ପଢ
ଜାଣକୁ ଶୋନକୁ ପଢ଼ିକୁ ପୋଥି···

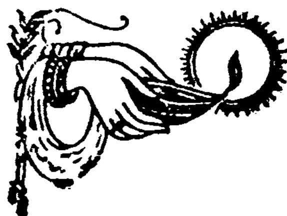
— ଆପଣା ଦେଶେ —

ଚଉଆ ପଡ଼ଉ ଚଳବାଡ଼ୀ
ଆଜ୍ ବଂଚବା ନାହିଁରେ
ଭାଇ
ଆଜ୍ ବଂଚବା ନାହିଁରେ
ଘଂଟିର ଚଳ କୋଉଠିଁ ଯାଲ,
ଝୋପାଏ ପାଣି ଛାଇଁରେ····· ?

ସେଇକୁ ଦାନା ମୁଠିଏ ନାହିଁ
ଘିଠିକି କନା ଖଣ୍ଡିଏ ନାହିଁ
ଖଣ୍ଡିଏ ନାହିଁ
କଂଅଳା ଛୁଆ କାନ୍ଦୁଛି ଘରେ
ଦୁଧ ଟୋପାଏ ପାଇଁରେ…

ହାଡ଼ର କେତେ ରକତ ଖାଉ
ଧାନ୍ ଚଇଗା ଗାଡ଼ି ମାଉ
ବାନ୍ଧି ମାଉ
ଚଦର ଦିଉ କୁଡ଼ଆ ନିକ
କନ୍ଦୁର ଧାଁଇ ପାଇଁ ରେ…

ମାଡ଼ିଲୁ ଦାନା ମାଡ଼ିଲୁ କନା
ଲୁଟି ଖାଇ କାଡ଼ି ଦେଲୁ ଗିନା
ଚିଲ୍ ଗିନା
ଆପଣା ଦୋଷେ ଅପଣା ଦୋଷେ
ଅନ୍ନ ଦାତା କାନ୍ଦୁ
ଅନ୍ନ ଦାତା କାନ୍ଦୁ…

ଶ୍ୟାମାଭାରତୀ ପ୍ରେସ, ବ୍ରହ୍ମପୁର (ଗଞ୍ଜାମ)